

Rohatecká obec

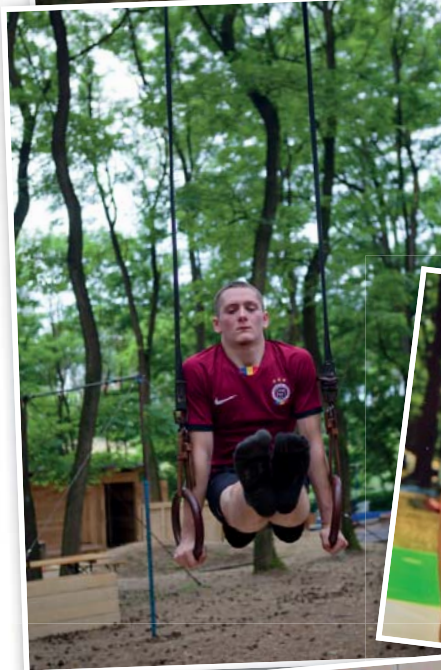
26. ročník - číslo 4/2022

Téma: Sportovci v Rohatci

Jakub Kornfeil - mistr světa v jetsurfu

Gymnasté na Soboňkách

Obsah

TÉMA: SPORTOVCI V ROHATCI

SPORT V ROHATCI

- Gymnasté na Soboňkách slaví 60. ročník. Jsou to velcí pohodáři a frajeři. 4
- Mladí rohatečtí sportovci I. část 5
- Rohatec a běhání. Jak to spolu ladí? 6

ŠKOLSTVÍ

OBECNÍ ZPRÁVY

- Máme košů dost? 7
- Nejstarší Rohatčanka 7
- Matrika 7
- Kalendárium 7

HISTORIE

- Rohatecké tělovýchovné jednoty 8

KULTURA

- Subjektivní kulturní okénko šéfredaktora 10

MUZEA A GALERIE SVĚTA

- The Museum of Modern Art (MoMa) New York 11

KUKÁTKEM DO KNIHOVNY

- Revize knihovního fondu aneb proč je v srpnu zavřeno 12
- Nové knihy červen 2022 12
- Upozornění – uzavření knihovny z důvodu revize 12

FARNÍ OKÉNKO

- Zprávičky 13
- Farní tábor 13
- Tábor očima vedoucích 13
- Citát z Bible 13

SPOLKY

- U seniorů 14
- Rekondice a relaxace v SZPO 14
- Zázraky se dějí – cyklostezka na Kolonii 16
- Světlo na konci tunelu 17
- Mladí hasiči zaplnili Rohatec 18

OD NAŠICH PŘÍSPĚVATELŮ

- V zdravém těle zdravý duch 19
- Stojí hruška v poli, ptáček na ní zpívá... 21
- Rovná stovka na dohled 22

SPORT

- Nové kabiny a umělý povrch 23
- Informace ze Slavoje 23
- ROZPIS ZÁPASŮ SLAVOJE - PODZIM 2022 25

Sport v Rohatci

Dříve se sport provozoval pro zábavu a udržení zdravého těla a ducha. Určitě se však nenazýval sportem. Soutěžit pravděpodobně začali až Římané. Taký se utíkalo z boje nebo v boji, za děvčaty nebo se ženou jiného kmene přes rameno. Jistě jste si všimli, že dějepisci, místopisci nebo folkloristé o sportu nepsali. Vždy to bylo jen o tom, čím se naši předci živili, co pěstovali, prodávali, jak slavili svátky nebo nosili kroj. Nenajdete tam, že po práci na poli si šel Franta zaběhat, skočit do dálky nebo plaval na čas v rybníku s Jožinem a Jurů. Sportovní oblečení vedle pracovní košile a kroje ve skříni nebylo. Neznamená to, že i oni neměli pohyb.

Slovo sport je nové a pochází z francouzského desporter a to znamená bavit se. Starověké olympijské hry začaly v osmém století před naším letopočtem. Něžné pohlaví nemělo dovoleno tehdy soutěžit. Muži byli nazí a jako důvod se uvádí zabránění podvodům. Ještě že se dnes už nepodvádí. Byly by jistě plné tribuny děvčat a návštěvnost sportovních akcí by se zvýšila. Zápasníci v rouše Adamově by někoho mohli přivádět do rozpaků, jiný by si přišel na své.

Naše obec jako prastará osada na křižovatce kupeckých cest jistě zažila ne jeden úprk potulných lapků a okradených obchodníků utíkajících jak o život. Mnozí jistě podali slušný sportovní

výkon, který nebyl nikde zaznamenán. Zaznamenávat sportovní výkony spojené s Rohatcem se začaly až ve 20. století. Jména jako Oto Krmíček, Jaroslav Štrupp nebo Jakub Kornfeil zná široká veřejnost. Gymnasté na Soboňkách vynikli jako jednotlivci ve světě a jako úžasná parta. A to, světe div se, už u našeho rybníku v lese sportují šedesát let. K nim se přidávají další jména místních mladších sportovců, o kterých vás chceme informovat. Všichni si to právem zaslouží.

Při antických sportovních hrách se někdy obětovalo až 100 volů. Tato tradice už vymizela. Hry v jiných podobách stále dodnes existují a volové taky. Moderní doba může sportovní úspěch zaznamenat. A my i zpětně pak sledujeme radost z vítězství. Úspěch a smutek těch poražených. To přináší soutěž. Ve staré Olympii se utužovala národní jednota a soutěžilo se k počtě boha Dia. Boží aspekt jsme asi vynechali dávno a to je škoda. Představme si týmy soutěžící jeden za Dia, druhý za Artemis, Héro či Apolóna. Nemusel by se hledat sponzor. O náklady na přípravu by bylo postaráno. Publicita a sláva by byla taky. Pravidla by se dodržovala. Posvátné příměří by vládlo. Žádná válka, zabíjení, podvádění. A ceny energií by stoupaly maximálně k nebesům.

Stanislav Zela, šéfredaktor

Gymnasté na Soboňkách slaví 60. ročník. Jsou to velcí pohodáři a frajeři.

Mít sportovní tradici dlouhou jako tři lidské generace takřka bez zázemí a v lese u rybníku to jen tak někdo neumí. Gymnasté na Soboňkách ano. Nejsou to žádná ořezávátka. Mají svoji olympiádu a taky někteří z nich na několika olympiádách ve světě byli. Tím se každý opravdu nemůže pochlubit. Rozhovor s vedením tábora jsem vedl postupně hned s několika z nich. Průběžně museli odcházet k právě probíhající disciplíně.

Máte nádherné výročí 60 let tábora. Roky 1962 až 2022. Stojí tábor stále na stejném místě?

Ne. První ročník se konal ve Vracově. Pak jednoho dne zakladatelé František Novotný z Vracova a Vladimír Kejř ze Zlína jeli na kole na Soboňkách, uviděli místo u rybníku a bylo to jasné.

Stalo se, že se nějaký z těch šedesáti ročníků nekonal?

Bylo to v roce 1966. V Dortmundu bylo mistrovství světa a naše děvčata tam přímo odsud jela a zvítězila. V čele byla Věra Čáslavská. A dobře tam dopadli i naši muži.

Jak zvládají děti komáry, až se setmí? Máte speciální repelenty nebo jsou sportovci odolnější?

Bývají období kdy je velmi mnoho komárů. Posledních deset let skoro nejsou. Dříve se to řešovalo plošnými postřiky 1x za týden. Děti jsme na chvíli poslali ven a postříkal se celý tábor.

Dozvěděl jsem se, že máte i svoji hymnu. Jak se jmenuje?

Je to lidová píseň „Stojí jedla na polaně“. Volíme od roku 1965 pravidelně svoji missku. Je to píseň a vydali jsme i sborník „Miss Soboňky“ se všemi texty, akordy

a doplnili jej fotografiemi z minulých táborů.

Jak intenzivně pracujete? Dostanete se i někam na výlet po okolí?

Máme volný program. Trenér si může určit, kam s dětmi půjde. Jezdíme do ZOO v Hodoníně, na zámek do Milotic, do Petrova do Plží. Na Rudník, na koupaliště nebo do Mikulčic.

A co program. Jaký má rytmus?

Budíček je v 7.30 hodin, snídaně je v 8.00 hodin. Každý den má jeden oddíl službu. Stará se o kuchyni, zasypávají se záchody

a vyhlašují nástupy. Nejsme zrovna místo pro děti sídlištního typu. Hodnotíme i úklid ve stanu. Děláme taky stezku odvahy. Máme svůj okruh. Ti nejmenší jdou ještě za světla. Máme pro ně z lesa strašidla. Několikrát na ně někdo bafne a pak jdou děcka spát.

Jak je to s věkem mladých sportovců na táboře?

Je to od první třídy základní školy až někam do 22 let. Ale trenéři si můžou vzít své děti s sebou a tak tu s námi cvičí i čtyřletí táborníci.

Váš tábor je tak trochu rarita. Kolik se vás tady sejde?

Náš gymnastický tábor pod širým nebem se řadí mezi největší svého druhu v Evropě. První týden v souvislosti s oslavami tady bylo 350 lidí. Jezdí k nám oddíly ze Slovenska, Francie, Rakouska. Z České republiky je aktuálně nejvzdálenějším oddílem ten rokycanský. Děti přijíždějí spolu s trenérem. Letos máme celkem 19 oddílů.

A kdo tady byl z těch nejslavnějších sportovců?

Jsou to bezesporu olympionici. Vašek Skoumal, Vláda Kejř, Jana Komrsková, Zdena Dornáková, Jiří Fiřt, Martin Konečný.

Obdivoval jsem vaši kuchyni.

Tu nám tady v minulosti daroval Antonín Himl (politik a předseda ÚV ČSTV a olympijského výboru) a tak jsme ji po něm pojmenovali Toník.

Máte tak nádhernou kroniku.

Ta původní je i v elektronické podobě na našich stránkách. První roky se nepsala, začal to až Kačaba zpětně a píše se dodnes. Dnes ji píše Zuzana Bajerová.

Současný ředitel pan Vilém Kocián byl jako rozhodčí na třech olympijských hrách. V Atlantě, Pekingu a v Riu. Trénoval mladého Aleše Valentu jako gymnastu. A v roce 1979 až 1982 vedl národní mančaft juniorů.

Děkuji celému vedení za krásný táborový rozhovor.

Stanislav Zela

Mladí rohatečtí sportovci I. část

Terka Fialová má 15 let a hraje golf od svých 7 let. Jejím domovským hřištěm je golfové hřiště ve Skalici. Zároveň od loňského roku reprezentuje Golf klub Brno, kde má podepsanou hráčskou smlouvu. Již druhým rokem je ve skupině RTS, což je regionální tréninková skupina, která je přípravou talentovaných golfistů do národní reprezentace. Mezi její velké úspěchy patří v letošním roce divoká karta na turnaj evropských profesionálních hráček European Tour. Nejnovějším úspěchem je celkové vítězství napříč všemi věkovými kategoriemi v turnaji na Slovensku. Díky tomuto vítězství vstoupila již ve svých 15 letech do světového amatérského žebříčku, což byl její osobní cíl do 18 let. Pro ty, kteří nikdy nezkusili golf, v televizi to vypadá vše velmi lehce, a že stačí jen švihnout, opak je však pravdou..

David Tříška absolvoval svůj první běžecký závod na Rohatecké desítce, když mu bylo asi 8 let. Ačkoliv byl fotbalista, začal chodit do atletické přípravy, do páté třídy už nastoupil v Hodoníně do sportovní třídy, pravidelně se zúčastňoval závodů nižších tříd a stále hrál fotbal, postupně atletika zvítězila. Jeho hlavní nynější disciplínou je 400 m, běhá ale i 200 a kratší a také štafety. V současné době reprezentuje Českou republiku ve své věkové kategorii. V červnu se stal mistrem republiky dorostu na 400 m a připojil i další medaile ze štafet 4x100 a 4x400 metrů. Atletická reprezentace dorostenců ČR vy-

hrála letos v létě i mezistátní měření sil čtyř zemí. David poctivě trénuje každý den a jeho plány jsou, jak sám říká, veliké.

Natálie Bravencová se od svých 14 let věnuje sportovní brokové střelbě, disciplíně skeet. Ke střelbě ji přivedl otec, když ji vzal na hodonínskou brokovou střelnici, kde si jí všiml brněnský střelec a následně ji oslovil brněnský klub, jelikož hledal nové talenty. Natálka střílí za sportovní klub SSKP Kometta Brno, kde ji trénuje Ing. Břetislav Doleček, který je také trenérem českých olympioniků. A jak si jistě mnozí vzpomenete, toto je parádní česká disciplína, ze které umíme přivést i zlaté olympijské medaile :) Dostavily se již i první úspěchy a Natálka patří do úzké skupiny nejlepších své věkové kategorie, vždyť jenom její sportovní puška stojí jako malé auto. V srpnu ji čeká Mistrovství České republiky ve sportovní střelbě, které se bude konat v Brně a jejím snem je prostrílet se až na některou olympiádu.

Rohatec a běhání. Jak to spolu ladí?

Běhání a Rohatec jsou dnes spojeny především s oblíbeným běžeckým závodem Rohatecká desítka (nyní na nové trati devítka). Tento podnik však začal psát svoji historii teprve v roce 1994. Zasloužil se o to především tehdejší starosta pan Elšík. Úvodní ročníky organizoval spolu s obcí fotbalový Slavoj, postupně se však jeho zájem vytrácel a tak po roce 1999 přešel závod organizačně pod místní dobrovolné hasiče. Ti ho ve spolupráci s obcí úspěšně pořádají dodnes. Do listiny vítězů se v roce 2012 a 2021 zapsala i moje maličkost. Tyto výhry řadím mezi svými úspěchy velmi vysoko.

I před tímto datem se však v Rohatci běhalo. Možná ne tak masově jako v posledních letech, rozhodně však velmi kvalitně.

V sedmdesátých a osmdesátých letech se pod křídly tehdejšího Svazarmu uskutečnilo několik ročníků krosového závodu. Školáci pak ve stejné době sbírali vavříny na žákovských závodech nebo akci Partyzánský samopal. Rohatec jako takový běžecký ani atletický oddíl neměl. Vytrvalce však ano. Mirek Černůšek, Jožka Toman nebo Jindra Solařík se pravidelně účastnili větších i menších závodů doma i v zahraničí.

Největší stopu v osmdesátých a devadesátých letech zanechal jistě Jindra Solařík, reprezentoval oddíl ZVL Skalica a mimo práci ve Slokově dokázal naběhat i pět set kilometrů měsíčně. Má za sebou přes dvacet maratonů například v Krakově, Košicích, Budapešti, Pardubicích nebo Senici. Svůj osobní rekord na této distanci stlačil hluboko pod 2 hodiny a 45 minut. Reprezentoval

také na několika veteránských šampionátech. Výborně běhal i půlmaraton a desítku zaběhl pod 35 minut.

Ještě větší legendou, na kterou se dnes již téměř zapomnělo, je rodák z České Skalice a Zátokův současník, který s ním absolvoval i ne jeden závod, **Jaroslav Štrupp**. Podzim života tento vynikající běžec prožil v malém domečku nedaleko rohateckého vlakového nádraží, kde také v roce 2004 zemřel.

Jarda Štrupp zakládal v padesátých letech oddíl ve Veselí nad Moravou, závodil mimo jiné za Slávii Praha, získal 23 titulů mistra ČSR. Doběhl do cíle 223 maratonů. Právě s maratonem se pojí jeden z jeho největších úspěchů. V roce 1951 totiž zvítězil na Meziná-

rodním maratonu míru v Košicích, který se běhá dodnes a ve své době patřil k největším akcím východního bloku.

Pan Štrupp byl mimo jiné i výborný střelec. V osmdesátých letech však téměř každý v regionu běhal v takzvaných štruppovkách. V době, kdy se obuvnické firmy předhánějí v moderních technologiích to zní neuvěřitelně, ale před třiceti čtyřiceti lety se běhalo v čemkoliv. Jaroslav Štrupp vymyslel a vyráběl na běžnou obuv podrážky z pěnové pryže a většina regionálních běžců té doby na ně nedala dopustit.

Běh v Rohatci rozhodně má tradici a díky mladým nadějím jako je například David Tříška nebo Tereza Podaná věřím, že se nemusíme bát ani o budoucnost.

Luděk Durďák

Školství

Organizace školního roku 2022/2023

Období školního vyučování začíná **ve čtvrtek 1. září 2022.**

Vyučování bude v prvním pololetí ukončeno **v úterý 31. ledna 2023.**

Období školního vyučování ve druhém pololetí bude ukončeno **v pátek 30. června 2023.**

Podzimní prázdniny připadnou na **středu 26. října a čtvrtek 27. října 2022.**

Vánoční prázdniny začínají **v pátek 23. prosince 2022** a skončí **v pondělí 2. ledna 2023.**
Vyučování začne **v pondělí 3. ledna 2023.**

Jednodenní pololetní prázdniny připadnou na **pátek 3. února 2023.**

Jarní prázdniny v délce jednoho týdne jsou stanoveny pro okres Hodonín **od 13. do 19. března 2023.**

Velikonoční prázdniny připadnou na **čtvrtek 6. dubna 2023.**

Hlavní prázdniny trvají **od 1. července 2023 do 3. září 2023.**
Období školního vyučování **ve školním roce 2023/2024** začne **v pondělí 4. září 2023.**

Obecní zprávy

Máme košů dost?

Když jde člověk po naší obci, má občas pocit, že snad máme málo košů. Na některých místech to vypadá, že někdo hraje hru jak co nejbližší koši odpadky odhodit. Byla by to dost hloupá hra, nicméně to jen někteří naši mládežníci mají lachtání nemoc, a zcela jim chybí slušné vychování a základní společenské návyky, mezi které patří pozdravit, poděkovat, uklízet po sobě, chovat se slušně a ohleduplně... A dokonce i přesně známe ten moment, kdy si uvědomí, že je to špatně. Většinou ve chvíli, kdy si najdou první lásku, nebo již s kočárkem přijedou na dětské hřiště. Tehdy jim totiž ty odpadky mimo koš začnou vadit. Většinou. Ale zpět ke košům. Obec Rohatec má na svém území 65

odpadkových košů, všechny je každý pátek vyvážíme. Stojí nás to poměrně hodně úsilí, jelikož obec je dlouhá 6 kilometrů a síť umístění košů je opravdu pestrá. Není smyslem mít na každém rohu odpadkový koš, stejně nevíte, kde si váš čtyřnohý miláček pomyslí, že už je čas vykonat potřebu, a tedy jak daleko budete muset nést „voňavou nadílku“ k nejbližšímu koši. Rádi bychom uvítali vaše návrhy, kde nám odpadkové koše ještě chybí, a bylo by vhodné nějaký další umístit. Svůj nápad můžete poslat na mistostarosta@rohatec.cz, nebo smskou na 725 395 308, případně stačí napsat zprávu stránce obce Rohatec na FB.

Jara Adamec, starosta

Nejstarší Rohatčanka

Každý rok v červenci slaví narozeniny naše nejstarší spoluobčanka paní Anna Jánošová ze Soboněk. Letos je to krásných 99 let! Poslední léta již tráví v péči své milované rodiny v Ratíškovicích, kde má vše co potřebuje. Zůstala však stále Rohatčankou, vždyť takřka celý život prožila na Soboňkách. Měl jsem to štěstí, že jsem ji mohl mnohokrát navštívit a tak mohu říci, že to nebyl život lehký. Zažila válku, a přestože chtěla být učitelkou, už ve 14 letech musela jít sloužit. Tvrdě pracovala celý život. Vždyť teprve když odcházela do důchodu ve fabrice zjistili, že její práci v kotelně musejí dělat dva chlapi. Tak se tam vrátila na dalších deset let, protože to, co dělala celý život sama, byla pak deset let, byt v důchodovém věku, dle jejích slov procházka sadem. Humor a optimismus jsou solí jejího života. Nikdy se nebála přiložit pomocnou ruku k dílu. A když je jí v životě smutno, zazpívá si písničku, s tou je vždy na světě veseleji. Přejeme paní Jánošové za celou obec další klidné chvíle v rodinném kruhu a hodně zdraví.

Kalendářium

- 12. 8. Předhodová zábava u cimbalu
- 13. 8. Hodový turnaj v malé kopané
- 13. 8. - 11. 9. Výstava energetických obrazů
- 21. 8. Bartolomějské hody
- 26. 8. Hodková zábava
- 27. 8. Koncert
- 3. 9. Po hodový turnaj – tenisový klub
- 10. 9. Přehlídka mužských sborů
Za Rohatcem za dědinů
- 24. - 25. 9. Výstava drobného zvířectva ČSCH

Matrika

Narození: 5

Sňatky v matričním obvodu Rohatec:

Rohatec: Marcel Myška & Marie Jestřábová
Martin Hausner & Ilona Nedvídková
Ladislav Korbel & Lucie Steklá
Mario Sloboda & Adriana Koláčková

Diamantová svatba: František & Marie Vybíralovi
Miloslav & Josefa Chuří

Zlatá svatba: Emil & Sylva Celmanovi

Úmrtí: Radek Nesvadba, 18 let
Jiří Tomšej, 55 let
Miroslav Hlaváč, 72 let
Jaroslav Brantal, 70 let

Historie

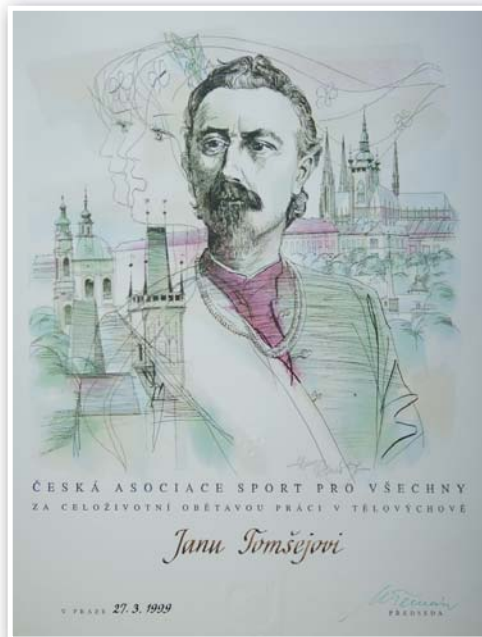
Rohatecké tělovýchovné jednoty

Nejstarší tělocvičnou jednotou v Rohatci je Sokol založený v roce 1911. Vznikl po rozpadu čtenářsko-vzdělávacího spolku Palacký a jmění s knihovnou odkázal Sokolu. V témže roce vznikla i tělocvičná jednotka Orel. Oba spolky vyvíjely nejen činnost tělocvičnou, ale i kulturní a vzdělávací. Tím značně doplňovaly školní vzdělávání. Pro svou činnost potřebovaly i finanční prostředky. Pro tělovýchovu, která byla hlavním posláním, nebyla tělocvična, cvičení probíhalo ve školních třídách. V roce 1923 zakoupil Sokol bývalou obecní hospodu a část adaptoval na prostornou tělocvičnu s jevištěm. Aby mohl uhradit značný dluh vzniklý koupí hospody a stavbou tělocvičny, zřídil v prostorách tělocvičny kino pod názvem Světozor. S nedostatkem financí se potýkala i TJ Orel, jejíž činnost probíhala v sále hostince u Rosíků. Zde také tato organizace zřídila kino, které však po pěti letech skončilo hospodářským neúspěchem. Zanikla i TJ Orel. Mimo tyto dvě jednoty v roce 1919 byla založena v Rohatci i Dělnická tělocvičná jednotka. Zakladatelem byla strana Sociálně demokratická, kam členové přešli po začlenění sociální demokracie do Komunistické strany v roce 1921. Její činností však byla především kopaná. V roce 1929 byly v obci založeny tři kluby kopané. SK Rohatec, Dělnický sportovní klub DSK Rohatec a Rudá hvězda RH Rohatec. Všechny tyto spolky a sportovní kluby mimo svou sportovní činnost vyvíjely značnou činnost kulturní. Zúčastňovaly se všech oslav, výstav i tanečních zábav. Všichni přímo soutěžili v pořádání různých veřejných vystoupení. Největší činnost vykazovaly kluby kopané a tělocvičné jednoty Sokol. Cvičilo se na stadionu pod Rohátkou, který byl vhodný i pro akce kulturní i různá veřejná shromáždění. Sokolové nacvičovali tělocvičné skladby pro všesokolský slet, pořádali veřejná cvičení, zúčastňovali se veřejných cvičení v okolních obcích nebo regionálních cvičení v Hodoníně. Veškerou činnost zastavila v roce 1939 německá okupace. Sokol byl rozpuštěn a zůstal pouze klub kopané SK Rohatec.

Teprve po osvobození v roce 1945 se veškerá tato činnost obnovila. Zvláště tělocvičná jednotka Sokol. Léta války žila v ilegality. Ještě před osvobozením Rohatce začátkem března byl požádán tajným do-

pisem náčelník tělocvičné jednoty Sokol František Škromach zvolený ještě před okupací, aby obnovil činnost a sestavil revoluční národní výbor. Dopis byl sice nepodepsán, ale pocházel od představitelů Sokola v Hodoníně.

Ještě v roce 1945 i přes odstraňování důsledků války se činnost tělocvičné jednoty Sokol rozvíjí. Opravena je tělocvična vedle školy, budova dostala novou fasádu a nad hlavním vchodem označení výrazným znakem Sokola. Cvičí zde mládež i dospělí. Tělocvična je poměrně dobře vybavena. Jsou zde tělocvičné kruhy, bradla, tělocvičný kůň a žíněnky. Oddíl žen, dorostu a hlavně mládeže vzniká i v Rohatci Kolonii, kde se cvičí ve volné třídě školy, tehdejší expozitury. Tato třída (dočasná tělocvična) je vybavena za pomoci tehdejší čokoládovny Küf-ferle i nářadím. Jsou zde bradla, tělocvičná koza a žíněnky. Cvičí se zde hlavně ve večerních hodinách. Poválečná tělocvičná jednotka Sokol má nejvíce členů v historii, muži, ženy, dorost, žáci. Nacvičují se i tělocvičné skladby pro připravovaný první poválečný XI. všesokolský slet, který se pak uskutečnil v roce 1948. Z Rohatce se účastnilo 82 členů Sokola, z nichž 61 cvičilo. V poválečné době se rozvíjí zejména nejpobulárnější klub kopané SK Rohatec. Již

od roku 1945 se účastní oblastních soutěží s významnými úspěchy. Věnují se rovněž úpravám hřiště u kapličky na Trávníkách (v současnosti kulturní dům).

Vše změnilo politické události roku 1948. Utlumovala se činnost tělocvičné jednoty Sokol, nastaly politické tlaky na sjednocení tělovýchovy. V roce 1951 došlo ke sloučení Sokola se sportovním klubem Slavoj, založeným v čokoládovně Maryša. Tělocvičná činnost bývalého Sokola poněkud ustala, ale zůstaly tradice a další mladší obětaví lidé. Bývalé všesokolské slety se změnilo na spartakiády, které se konaly do roku 1985 každých pět let. K tomu se tvořily tělocvičné skladby, které se nacvičovaly vždy dlouho před spartakiádou. Cvičenci pak vystupovali na místních nebo oblastních srazích. Cvičili mladší i starší žáci, dorost, ženy i muži. Členství ve Slavoji sice zůstalo, ale cvičení se konala pod patronací Československého svazu pro tělesnou výchovu a sport zastoupenou Okresním výborem pro tělovýchovu a sport Hodonín. Veškerá cvičení i nácviky Slavoje organizovali cvičitelé Jan Tomšej a Anna Slezáková.

Především to byl Jan Tomšej, bývalý člen Sokola, který svými bohatými zkušenostmi a organizačními schopnostmi dokázal nadchnout ostatní. Anna Slezáková začínala jako dorostenka, postupně se vypracovala ve zkušenou a obětavou cvičitelku. Veškeré nácviky vyžadovaly nejen cvičitelské zkušenosti, obětavost, ale i starosti o jednotné oblečení. O tom, že se cvičencům z Rohatce dařilo, svědčí jejich účast na všech celostátních spartakiádách v Praze až do poslední konané v roce 1985. Byl to vždy výsledek úspěšných vystoupení na spartakiádách místních i oblastních. Oba cvičitelé a organizátoři byli za svoji obětavou činnost několikrát oceněni. Problémem cvičení byla jen chátrající tělocvična. Její technický stav byl velmi špatný. Zejména stropní trámy byly narušeny a kolem zavěšení cvičebních kruhů opadá-

vala omítka a musely být zrušeny. Nejvíce potřebovala tělocvična škola, a proto přешla v roce 1955 do jejího majetku. Cvičilo se kde se dalo. Po dobu zimních měsíců v nevyhovující tělocvičně nebo prostorách školy, v letních měsících na malém stadionu pod Rohátkou vybudovaném v roce 1928. V Kolonii nastala potřeba druhé vyučovací třídy, která se dosud užívala jako tělocvična. Škola expositura se v roce 1950 osamostatnila a tělocvična v dosud volné třídě se zrušila. Po několik let se využíval také sál v čokoládovně Maryša sloužící i jako závodní jídelna. V roce 1972 se prostory zrušeného poštovního úřadu přebudovaly na školní tělocvičnu a místnost pro kulturu. Tělocvična v Rohatci se využívala i ke kulturním akcím. Konaly se zde taneční zábavy, plesy i hodové slavnosti. Potřebné byly rovněž prostory pro kulturu. Po roce 1969 po dobudování kulturního domu se i v jeho prostorách nacvičovaly skladby pro spartakiády. Vše se budovalo v nepopulární akci „Z“ za velkého úsilí občanů. Aktivní sportovní činnost vyvíjel sportovní klub kopané. V roce 1947 vyhrál Rohatec okrskovou soutěž 1.A třídy a dobré výsledky pokračovaly i po sloučení Sokola a Slavoje do TJ Slavoj v roce 1951. Již v tuto dobu se ukázala potřeba řešit sportovní hřiště. Dosud se hrávala kopaná na oploceném hřišti u kapličky. Pro nové hřiště byl vybrán malý stadion pod Rohátkou, který dosud využívala i TJ Sokol pro veřejná cvičení. V roce 1952 vzala na sebe tento úkol čokoládovna Maryša, vypracovala projekt s žádostí o finanční podporu krajského národního výboru a ústřední rady odborů. Plán nebyl schválen, ale v započatých pracích se pokračovalo s nebyvalým úsilím místních sportovců i občanů. Teprve v roce 1955 byla přestavba zahrnuta do akce „Z“. Zásluhou neobyčejně obětavé brigádnické pomoci nejen sportovců, ale i občanů bylo hřiště otevřeno v září roku 1956. Stále byla potřeba upravit okolí a dobudo-

vat šatny, což se dělo postupně v dalších letech stále jen brigádnicky. Přitom všem Slavoj vykazoval velmi dobré sportovní výsledky. Původní hřiště muselo ustoupit výstavbě kulturního domu. Hřiště v Cihelnách se v dalších letech využívalo nejen k utkáním v kopané, ale k spartakiádním nácvikům a veřejným cvičením i dalším společenským akcím. Velká akce cvičenců se zde konala v roce 1975, rozšířená místní spartakiáda za účasti cvičenců z Lužic, Mikulčic, Petrova a Sudoměřic. Místní spartakiády se na hřišti konaly až do roku 1985. V tuto dobu se stal Rohatec součástí města Hodonín a cvičební aktivita poněkud stagnovala. Začíná se ale řešit další rozšíření hřiště s nemalými majetkoprávními potížemi s pozemky. To již také dochází k celostátním politickým změnám a Rohatec se opět vrací k samostatnosti. Hřiště pod Rohátkou v Cihelnách se dál rozšiřuje. V roce 1997 postihly jižní Moravu rozsáhlé záplavy a značně je zasažen i Rohatec. Poškozeno je i hřiště. Sportovci se ale nevzdávají a v roce 1998 se mohou pochlubit sportovním areálem se sociálním zařízením, šatnou a bufetem. Rohatec má nadále dobré výsledky. TJ Slavoj má dobré podmínky pro rozvoj. Rohatecká kopaná má přípravku, mladší žáky i dorostence. Muži se tradičně umísťují na předních místech v I.A třídě. Sportovní areál má i tenisové kurty. Ve značně zchátralém stavu se po roce nachází tělocvična vedle staré školy. Její technický stav nedovoluje použití ke cvičení. Obec prosadí výstavbu nové tělocvičny napojené na areál školy. Nová moderní tělocvična je dokončena v roce 2001. Státní finanční příspěvek pomohli zajistit tehdejší poslanci parlamentu ČR Ing. Zdeněk Škromach a Ing. Ladislav Korbel. Masová tělesná výchova přechází na školu. Z dospělých se cvičení věnují jen skupinky žen. V roce 2017 jsou zrušeny tenisové kurty. Někteří Rohačané se věnují i novým zajímavým sportům.

Zdeněk Bíza

Kultura

Subjektivní kulturní okénko šéfredaktora

Na nočním stolku se mně objevila nově zakoupená kniha Josef Váchal s podtitulem Tisíc Gagarinů a jedna řepařka. Titul vydal památník národního písemnictví. Asi nejvíce jej charakterizují Váchalova slova z roku 1955:“Bůh a všechna ušlechtilost zachvěje se v křeči, příroda začne trpět, vše živé jak by smet a krása jakákoliv dána v zmet, neb všechno v starost: příští o plůdek se promění, a hlavně na ten žaludek při hrabivosti lidské syslí, dvojnásob pak se myslí“. Jedná se o dopisy Josefu Hodkovi mezi lety 1949 a 1963 a stojí za to se na ně podívat.

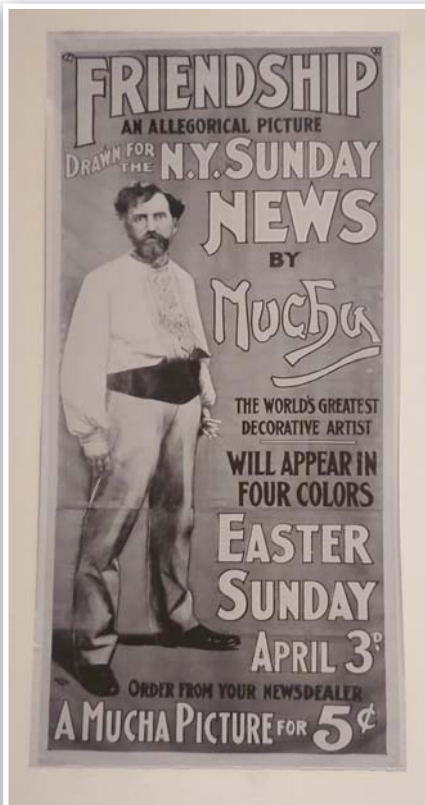
Mezi filmy mě zaujala česká dokumentární novinka s názvem Zkouška umění. Natočit přijímačky na pražskou Akademii výtvarných umění je docela dobrý nápad. Samozřejmě jsem si vzpomněl na Formanův Konkurs a trapnost a nešikovnost mnohých účastníků. To ale nebyly žádní budoucí umělci. Tady na AVU to bylo doopravdy. Pohovory, co člověk očekává od umění, od tvorby a následně od života můžou být pro mnohé inspirativní nebo odrazující. Zajímavé budou jistě pro rodiče dětí hlásících se na umělecké školy s ambicí se uměním žít.

Legenda Beatles slavný Paul McCartney vyjádřil svůj postoj k válce na Ukrajině tím, že již nebude hrát píseň Back in the U.S.S.R. Skladba je velmi populární a Paul tak dává najevo svůj postoj k ruské invazi.

Pražská výstava polského fotografa o bílých albínech v černé Africe. I tak se dá zjednodušit aktuální foto výstava v galerii 400 ASA na Smíchově. Michal Szalast, externí pedagog ITF Opava, nafotil tuto menšinu v africké Tanzánii. Sám tvrdí, že světlo je život a tma je smrt. Skrývat se před paprsky slunce právě v Africe v bídných chatrčích a s postižením dědičné choroby je těžký životní úděl. Na fotkách to lze najít.

Ve Valdštejské jízdárně začala výstava „Mucha, rodinná sbírka“. Dvě ryze komerční výstavy spojené s tímto mistrem už v Praze běží. Jedna v Obecním domě (plakáty) a druhá v Jízdárně pražského hradu (iMucha show), ale ty jsou slabé a s uměním nemají mnoho společného. Alfons Mucha měl zajímavý osud. Kdyby ve Vídni nevyhořelo divadlo kde pracoval, nevrátil by se do Mikulova. Tam by nepotkal šlechtice a sponzora Eduarda Khueny – Belasiho, který mu zaplatil studia v Mnichově a na Akademii v Paříži, což mu dopomohlo v celé jeho kariéře. Stejně tak jeho osudové setkání se Sarah Bernhardt a plakáty, které si u něj objednala a ony pak ji i jeho proslavily. Ve své době byl nejkopírovanějším umělcem a designérem v Paříži. To mu můžou mnozí i dnes závidět. Fotografové se potěší portréty Muchy od Edwarda Steichena z roku 1905. Mě překvapila kopie malovaného billboardu z New Yorku, který oznamoval, že jsou Muchovy obrázky k mání za 5 centů. Ne každý ví, že slavnou Slovanskou epopej zaplatil Američan Charles Crane a jak vznikala. Slavný malíř si vyfotil modely a modelky. Jednotlivé fotografie si rozčtverčoval a podle nich kreslil skicy a následně maloval. Vystavené jsou i Muchovy fotografie kámoše Paula Gauguina hrajícího na piáno v Muchově ateliéru před cestou na Tahiti. Malby, litografie, šperky, fotografie a sochařská díla, to vše lze nalézt na této výstavě. A pochopit jeho velmi silný vztah ke slovanství (dnes by byl asi překvapen slovanskou vzájemností v praxi) a členstvím v zednářské lóži. Stal se dokonce Svrchovaným velikým komandérem Nejvyšší rady československých svobodných zednářů. Byl velkým vlastencem a Evropanem. To všechno se můžete dozvědět na výstavě, kterou připravila architektka Eva Jiřičná.

Stanislav Zela

Muzea a galerie světa

The Museum of Modern Art (MoMa) New York

Před 93 lety v centru Manhattanu vzniklo dnes již ikonické muzeum, které znají všichni milovníci umění. Stačí z 5 Avenue odbočit na západní padesátou třetí a jste tam. Užít si lze muzejní obchod v přední části a hlavně venkovní zahradu k relaxaci u soch a bazénků s vodou. Moje návštěva v MoMa trvala přes tři hodiny a právě probíhala výstava fotografií americké slavné dokumentární fotografky jménem Dorothea Lange. Ve čtyřicátých letech fotila americkou hospodářskou krizi na venkovských farmách. Bídu chudiny nebo migranty dokumentovala pro stát a pravidelně vypisovala cestovní lístek s počtem kilometrů mezi jednotlivými městy. Byl tam k vidění. Přes svůj hledáček měchového aparátu spolu se silou fotografie hledala sociální spravedlnost pro všechny. Později dokumentovala druhou světovou válku a to se vládě už tak nelíbilo. Její focení venkovské krajiny a obyvatelstva v Irsku ukazuje krásu smaragdového ostrova v černobílém spektru, což jen tak někdo neumí.

Jen rok po svém založení začalo muzeum mezi prvními sbírat fotografie. Ovlivnilo tak svým fotografickým oddělením i ostatní, hlavně ale vnímání této autorské kategorie jako umění vedle malířských pláten a soch z mramoru. A to ještě měl za několik desetiletí přijít Andy Warhol s Cambelovými polévkami. K již známým Avignonským slečnám Picassovým nebo Hvězdné noci Vincenta van Gogha, francouzským impresionistům a tisícům dalším peckám uměleckého světa. Jsou tam snad všichni nejznámější. Plus zbylí v jejich stínu. Velké plátno Pollocka má i svou koženou sedačku naproti, a když tam vzácně nikdo zrovna není, tak navzájem na sebe hledí a užívají si to.

Viděl jsem už mnohé odvážné instalace, ale ze stropu visící helikoptéra měla aspoň u mě galerijní premiéru. Videoart může skvěle doplnit statické exponáty a docela to umí. Na YouTube kanále lze zhlédnout videa v dokumentárním seriálu At the Muzeum, kde jdou vidět různé přípravy jejich výstav nebo tématické workshopy typu malovat jako Rothko.

Jestli budete někdy někde číst konspirační teorie o tom, že za všechno můžou Židi, tak tady je to pravda. Můj velký dík paní Rockefellerové a jejím dvěma kámoškám za skvělý stánek umění.

Ať žije umění!

Stanislav Zela

Kukátkem do knihovny

Upozornění – uzavření knihovny z důvodu revize

Z důvodu plánované revize knihovního fondu a dovolené bude knihovna od 9. srpna do 31. srpna 2022 uzavřena. Nebude možné půjčovat a vracet knihy, nebudou vyřizovány rezervace ani objednávky knih. Proto se, prosím, přijďte včas předzásobit knihami. Děkuji za pochopení.

Petra Lacková, knihovnice

Revize knihovního fondu aneb proč je v srpnu zavřeno

Co je vlastně revize? Revize je proces, kdy knihovna zjišťuje, zda stav evidence knihovního fondu odpovídá skutečnému stavu. Probíhá také proto, aby se zajistila ochrana majetku obce, neboť se zjišťují chybějící svazky a řeší se náprava ztracených a poškozených knih a dokumentů. Provádění revize se řídí knihovním zákonem č. 257/2001 Sb., knihovny do 100 000 svazků realizují

revizi jednou za 5 let. Zjednodušeně řečeno – všechny dokumenty uložené v knihovně (a skladu) se musejí scannerem načíst do programu a následně výstup z této činnosti porovnat se skutečným stavem. V srpnu proběhne revize i v rohatecké knihovně. A doufáme, že vše proběhne v pořádku, bez velkých ztrát a problémů. Děkuje se za pochopení a těšíme se na čtenáře zase v září!

Nové knihy červen 2022

Lapena, Shari – Nepřiliš šťastná rodina
Nejnovější příběh mistryně psychothrilleru – opět dokonale drásavý a neodolitelný. Brecken Hill je drahá adresa. Musíte mít hodně peněz, abyste tu mohli bydlet. Tak jako Fred a Sheila Mertonovi. Žádné bohatství vás však neochrání, když vám u dveří zazvoní vrah. Manželé Mertonovi byli brutálně zabiti pár hodin poté, co přivítali na velikonoční nedělní večeři své tři dospělé děti. Ty jejich smrt pochopi-

telně těžce nesou. Nebo ne? Na každého z nich čeká pohádkové dědictví. Svého náladového otce nesnášeli a netečná matka se jich nikdy nezastala. Na jednoho z nich to bylo možná už příliš. Ale na koho? Je-li váš sourozenec vrah, chtěli byste to nejspíš vědět. Nakladatelství Kalibr, 2022.

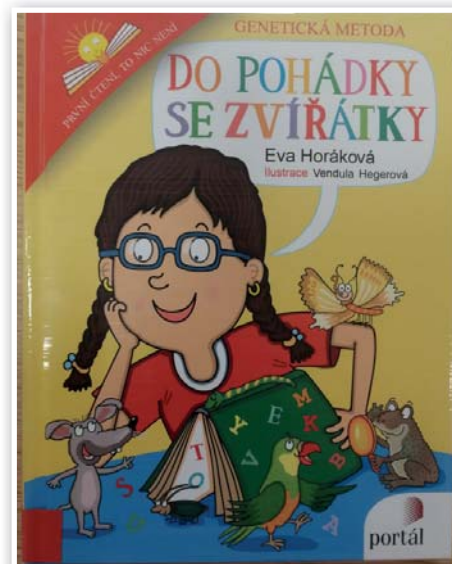
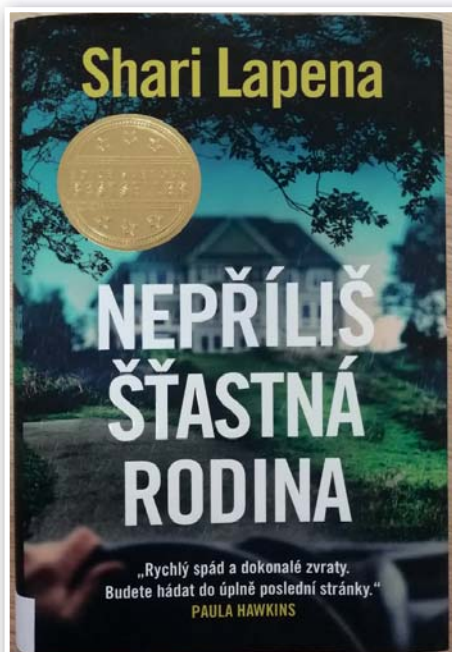
Miéville, China – Nádraží Perdido
Metropolis Nový Krobuzon se rozvaluje v centru světa. Lidé a mutanti a tajemné rasy žijí beznadějně i nevázaně ve stínu lesa komínů, kde řeka je zanášena odpadem a továrny a slévárny duní nocí. Přes více než tisíc let řídí parlament spolu s brutální milicí vše: od chodu továren po umělce, špehy a vojáky, vandraky. Ale vše se mění. Přichází cizinec s kapsami plnými peněz a nemožným požadavkem. Město začíná terorizovat neznámé nebezpečí, které má spojitost s drogami a novokrobuzonským podsvětím. Nakladatelství Laser, 2018.

Horáková, Eva – Do pohádky se zvířátky
Knížka pohádek odpovídá pravidlům genetické metody výuky čtení. Pohádky jsou psány velkými tiskacími písmeny a jsou řazeny od pohádek složených pouze z jednoduchých jednoslabičných slov přes pohádky ze slov dvouslabičných až po pohádky s trojslabičnými a čtyřslabičnými slovy, které jsou již čtenářsky náročnější.

Pohádky jsou přiměřeně krátké, aby je děti stihly bez problémů samy přečíst při hodině nebo za domácí úkol. Portál, 2017.

Další nové knihy:

Beránek, Jan – Pátrání po Silvestrovi - Válečné osudy baťovců v Singapuru
Horáková, Naďa – Čas primadon
Kubíková, Karla – Hájovna
O'Flanaganová, Sheila – Tajemství mé matky
Ruis Zafon, Carlos – Stín větru (1. a 2. díl)
Whitton, Hana – Sága rodu Reissových a další....

Farní okénko

Zprávičky

Náš duchovní správce otec Robert navštěvuje nemocné spoluobčany, kterým jejich zdravotní stav už nedovolí kostel navštívit. Kdo má zájem, může zavolat na mobil 737 268 525.

Zveme všechny děti na žehnání školních aktovek, které se bude konat 4. září 2022 při mši svaté v 9.30 hod. V tento den bude také kázání pro děti.

Farní tábor

Ve dnech 11. – 15. 7. se konal příměstský farní tábor. Naše stanoviště nebylo sice na faře, přesto se konal pod záštitou fary. Přístřeší na celý týden nám pronajali naši chovatelé v jejich objektu. Tímto jim moc děkuji. Velký dík patří paní Baďurové a paní Chytilové za výborné pochutiny, které dětem celý týden připravovaly. Za sponzorské dary děkuji panu Trávníkovi, rodičům za ovoce a zeleninu. Děkuji také obecnímu úřadu za zapůjčení párty setů a členům pracovní čety za jejich dovoz. Všem rodičům, že nám své děti svěřili. Největší poděkování patří vedoucím tábora Vendulce a Jakubovi, instruktorce Kristýnce a pomocníkům Mirkovi, Marcelovi a Vojtovi. Doufám, že si to děti užily. Rozloučení bylo při táboráku, který ale nahradil plynový gril a opět jej obsluhoval pan Trávník.

Anna Trávníková

Citát z Bible:

Všechno je mi dovoleno – ano, ale ne všechno prospívá.

Všechno je mi dovoleno – ano, ale ničím se nedám zotročit.

(1. Korinským 6,12).

Tábor očima vedoucích

Stejně jako minulý tak i letošní rok se na začátku prázdnin uskutečnil farní tábor pod názvem "Byl jednou jeden...". Počasí nám vyšlo všem vstříc, a proto byl celý týden předurčen perfektní táborové náladě. Našeho programu se zúčastnilo celkem 18 dětí. Tento rok se děti vydaly po stopách pohádkových bytostí. Program byl velmi rozmanitý a plný her. Děti také objevovaly krásy v okolí Rohatce i Hodonína, kde společně také navštívily zoologickou zahradu. Horké dny, které provázely konec týdne, byly doprovázeny

vodními hřítkami, které nenechaly na nikom ani jednu suchou nit. Děti musíme moc pochválit, byly velmi hodné. Poslední den nás přišel pozdravit také otec Robert, kterému děti připravily překvapení v podobě krásné písně „Ježíš, nejkrásnější ze všech jmen.“ V podvečer proběhlo tradiční setkání u dobrého jídla a pití s rodiči, otcem Robertem a Lukášem a naším bývalým varhaníkem Kájou, při kterém se všichni mohli společně zasmát a popovídat si o uplynulém týdnu.

Vendula Sakmarová a Jakub Trávník

Spolky

U seniorů

Covidová situace, která nás na tak dlouho zaskočila, nám teď dovolila uskutečnit letos již druhý pátek v klubu, a to 10. června v kulturním domě. Tam jsme oslavili i naše jubilanty za 4. čtvrtletí roku 2021 a za 1. pololetí roku letošního. Po zahájení předsedkyně Anna Davidová krátce zhodnotila uplynulé období a nastínila, co plánujeme do dalších měsíců. Její informace doplnila Marie Hověžáková, která seznámila přítomné s hospodařením klubu. A pak jsme poblahopřáli našim jubilantům, kterých bylo 14. Od paní Marie Novákové zaznělo veršované blahopřání a pak dostali kytičku i dáreček. Mezi letošními jubilanty byla i předsedkyně klubu Anna Davidová, která spolu s výborem připravuje pro naše členy zábavné a zajímavé akce, za což jí náleží poděkování. K jubilantům patří i paní Zdeňka Görtlerová, která v lednu oslavila krásných 90 let. Její koláčky, jimiž nás pohostila, byly výborné. Nechybělo ani sólo pro jubilanty, ke kterému zahráli a zazpívali manželé Grufíkovi z Vacenovic. Svými krásnými písničkami nás bavili celý večer. Nelze také nevzpomenout, že jsme na Den matek 12. května popřáli naši dlouholeté aktivní členice paní Jarmile Solíkové k jejím 94. narozeninám a myslím, že jsme ji potěšili. Žel, život přináší i smutné chvíle a i když se nám to nechce věřit, paní Solíková nás nečekaně a překvapivě opustila navždy. Budeme na ni všichni jen v dobrém vzpomínat. V úterý 21. června se uskutečnil zájezd do Nových Hradů a Litomyšle. Všem se líbila prohlídka krásného rokokového zámku v Nových Hradech, který

byl postaven v roce 1777. Dnešní stav je výsledkem rekonstrukce, kterou provádějí současní majitelé. Co také všechny velmi nadchlo byly nádherné zámecké zahrady. Poté jsme navštívili nedaleké město Bedřicha Smetany Litomyšl, kde nás zaujalo historické náměstí s krásnými domy a podloubími. Mohli jsme se projít, občerstvit se a koupit v mnoha obchůdkách dárky pro své rodiny. I počasí nám přálo a umocnilo naše zážitky z vydařeného zájezdu. K dlouhodobým tradicím klubu patří také jízda lodí Konstancie po naší Moravě. I letos 13. července za krásného letního počasí nás opět povozila. Loď byla do posledního místa zaplněna a k hospůdce u Moravy přišlo ještě plno dalších našich členů. Jízda byla příjemná, nechyběli ani námořníci, ale také nás překvapili piráti. Navíc s námi plul také vodník se svým malým synkem a velkým kaprem, takže jsme jízdu zvládli a kapitán Milan Matěj nás v pořádku přivezl do přístavu. Velmi vhod přišlo i chutné občerstvení a mohli jsme poslouchat a zazpívat si při harmonice Honzy Nováka.

A co připravujeme v klubu po prázdninách? 9. září – Pátek v klubu s přáním jubilantům, 22. září zájezd do Napajedel a Zlína. Také všechny srdečně zveme na oslavu Dne seniorů v sobotu v 18.00 hodin v Kulturním domě.

Pohodový zbytek léta bez bouřkových překvapení i veselé Bartolomějské hody!

Za Klub důchodců Marie Nováková

Rekondice a relaxace v SZPO

Jak titulek napovídá, budu čtenáře tohoto zpravodaje informovat o dvou akcích, které v našem Spolku zdravotně postižených občanů (SZPO) snad dnes už zaužívaná zkratka) proběhly v měsíci červnu. První z nich byl rekondiční pobyt našich členů v hotelu Mas v Sezimově Ústí. Tento pobyt byl trochu odlišný od dříve pořádaných tím, že obsahoval i rehabilitační procedury např. masáže, magnetoterapii, regenerační kyslíkovou terapii apod. Hned

po příjezdu autobusu, který zajišťoval hotel, jsme byli mile překvapeni dárkem v podobě croissantu. Odjžděli jsme 16. června téměř v pravé poledne a na to, že byla polovina června, tak bylo docela velké vedro. A co čert nechtěl, tak nám zkomplikovala cestu uzavírka na D1. A aby toho nebylo málo, tak se pokazila, lépe řečeno zasekla klimatizace a pan řidič, který jel tuto trasu jako náhradník, ji nedokázal ovládat. Ale nakonec jsme asi s hodinovým zpoždě-

ním v pořádku dorazili. U večere, kterou jsme začínali, bylo pro nás přichystáno další milé překvapení v podobě poháru vína na přivítanou. Po večeri byla schůzka s delegátem (mimořádně perfektně znalým historie i zajímavostí o všech místech, která jsme v rámci výletů navštívili), který nám předal informace o organizaci pobytu a seznámil nás s nabídkou dalších fakultativních výletů. Tento první den jsme už nic nepodnikali a vyčerpání jsme usí-

nali v hezkých útulných pokojích. Druhý den jsme již někteří čerpali procedury a po obědě jsme se všichni vydali na plánovaný výlet do nedalekého Tábora. Výlet začal okružní jízdou po historické části města Sezimovo Ústí a jak jsem už předdeslala, delegát pan Navrátil nás opravdu obšírně seznámil s historií i se zajímavostmi této části města. Cesta pokračovala dále okružní jízdou historického centra Tábora, samozřejmě doplněnou zajímavým výkladem. Poté jsme měli zastávku na poutním místě Klokoty. Toto přenádherne poutní místo je zajímavé nejen kostelem Nanebevzetí Panny Marie, ale také zahradou kolem kostela, kterou zdobí ambitové kaple. Vše jsme si se zájmem prohlédli. O historii i pověsti, která se k tomuto poutnímu místu váže, nám vyprávěl opět náš delegát. Velkolepá stavba kostela připomíná svými kopulemi zámek. Interiér je bohatě zdoben štukovými malbami a freskami. Na hlavním oltáři je skvostem obraz Panny Marie Klokotské. Po prohlídce Klokot nás autobus zavezl do historické části města, kterým jsme prošli obohaceni o historii, ale i pikantnostmi ze života známých tábořských rodáků, kterými byli např. Oskar Nedbal nebo Jiří Hrzán, kterému zde byla na počest odhalena i socha. V čase, který nám zůstal na občerstvení, zavítala část výletníků do nedalekého Muzea čokolády. Prohlédli jsme si zde výtvořky, téměř umělecká díla z pravé čokolády a marcipánu. Také jsme ochutnali ručně vyrobené pralinky se zvláštními příchutěmi, jakou bylo třeba mango nebo chilli. Po večeři nás čekal taneční večer s živou hudbou. Byť znaveni z výletu jsme si zazpívali a někteří zvládli dokonce i tanec. Po skončení jsme ještě poseděli v salonku u dobrého rohateckého vínka. V takovém zakončení dne jsme pokračovali každý večer. V Sezimově Ústí, jak možná někteří víte, si postavil vilu prezident Edvard Beneš. V ní často pobýval se svojí ženou Hanou a zde také zemřel. A tak jsme se na návštěvu a prohlídku této památky další den

vydali, někteří pěšky, někteří autobusem. Komentovaná prohlídka začínala v zahradě a končila v místnostech Benešovy vily. Večer pro nás pan Navrátil přichystal soutěž bingo. Do té doby pro mě a mnohé další účastníky to byla velká neznámá. Hrál se o obnos, který se vybral při prodeji tiketů. Při prvním kole jsme byli takoví rozpačití, ale ve druhém a třetím jsme byli do hry vtaženi a dobře jsme se bavili. Ale nejen to, dokonce jsme my Rohatčané (bylo zde dalších nejméně 60 rekreatantů z jiného města) pobrali všechny výhry. Dalším zajímavým místem, jehož návštěvu jsme absolvovali ze zvědavosti všichni, bylo častokrát tiskem propírané i probírané „Čapí hnízdo“. Prošli jsme s průvodci nejen samotnou stavbou, ale i celým areálem včetně malé ZOO. Prohlídku jsme zakončili v tamní restauraci, kde jsme byli pohoštěni kávou se štrúdlím a šlehačkou – skoro jako v Hofburgu ve Vídni, s tím rozdílem, že ve Vídni jsem měla ve štrúdlu skořápku a tady jenom kousek stopky z jablka. Mnozí z nás se ještě zúčastnili nabízených výletů, ať už to byl Český Krumlov, kde kromě prohlídky starobylého města byla velkým zážitkem plavba na voru. Z večerní návštěvy kláštera Želiv s ochutnávkou piva nepřijeli všichni v povznesené náladě, ale obohaceni výkladem o tomto zajímavém místě, které soutěží právě s poutním místem Klokoty, kdo

bude zapsán na seznam pamětihodností UNESCO. V neposlední řadě byli účastníci spokojeni i s návštěvou zámku Kratochvíle se zastávkou v Holašovicích, vesničky ve stylu selského baroka, která už je na seznamu památek UNESCO. Na rozloučenou nám byl přichystán opět taneční večer a malá pozornost ve formě láhve vína, vždy pro čtyři u stolu. Tento poslední večer jsme si opravdu užili. No a v úterý ráno jsme spokojeni, odpočati a plni zážitků odjížděli domů. Tentokrát klimatizace fungovala.

Druhým, spíš jen relaxačním než rekondičním počinem byla návštěva termálního Aquaparku Moravia v Pasohlávkách. Jak už jsem psala několikrát, užíváme si zde blahodárných účinků léčivé termální vody, čímž ulevujeme našim bolavým zádkům a kloubům. Chtělo by to častěji, ale bohužel opět v sezonním období podražili, a tak zkusíme další návštěvu až na podzim. Doufejme, že nám vše covid nezhatí.

Na září jsme připravili výlet do Vizovic s návštěvou Likérky Rudolf Jelínek a prohlídkou lázeňského města Luhačovice. Snad nám bude počasí přát i tentokrát. O dalších akcích vás budou důvěrnice včas informovat.

Přeji všem hezký zbytek prázdnin, veselé pobavení na rohateckých hodech a dny bez mráčku, nejen na obloze.

Za výbor SZPO Anna Homolová

Zázraky se dějí – cyklostezka na Kolonii

Některé věci je potřeba vyčekat, některé je potřeba odpracovat a někdy nám nezbyvá než i čekat na zázrak. Všechny tyto tři atributy se nám tentokrát sešly. Více než 35 let čekáme na možnost, jak se dostat bezpečně z Kolonie do dědiny a obráceně. Dlouhé roky se přešlapovalo na místě. Snažíme se však neustále myslet na to, že všechny čtyři části (dědina, Kopec, Kolonie, Soboňky) jsme jedna obec, všichni patříme k sobě. Proto jsme se nevzdali, když nám nedovolili přechod přes silnici I/55. Chtěli jsme znát, jak to v tomto státě můžeme vyřešit, když nám maminky s kočárky přebíhají přes komunikaci, kde denně projede skoro 15 tisíc automobilů. Povolili nám jedinou možnost – vybudování podchodu v místě násypu komunikace v blízkosti odvodňovacího žlabu. A tak jsme se nenechali odradit složitostí ani náročností tohoto úkolu. Získali jsme finance z JMK na pořízení dvou projektových dokumentací. Jedné na podchod a druhé na cyklostezku, kterou vás přivedeme z obou stran ke zmíněnému podchodu. Na přiloženém obrázku můžete vidět trasu nové cyklostezky a umístění podchodu.

Dotčené orgány daly za povinnost, že pokud nám povolí cyklostezku vedle silnice I/55 tak v úseku, kde jdeme kousek vedle sebe, budou muset být svodidla (je to pochopitelné, když chceme, aby lidi jezdili bezpečně, a stát nám to dovolí, zajistí si, aby se už nepřebíhalo). Co je však pro nás zpráva desetiletí. Podařilo se nám získat skoro 17 milionů korun na tyto dvě stavby! Jak se lidově říká, dajme si po štamprli. Cyklostezka a podchod budou! Nyní chystáme podmínky výběrového řízení, abychom měli na podzim známého dodavatele. A na jaře 2023 začneme s touto velmi náročnou stavbou. Bude to chtít i od nás

všech hodně trpělivosti, jelikož podchod zde kvůli podloží nebude hlouben důlní metodou, ale bude se celkově překopávat silnice. Bude nutné jezdit na semaforech, což při tak hustém provozu prostě způsobí zpoždění. Na druhou stranu nás nemusí stěžování si cizích řidičů trápit. Pokud někdo ví, že se na silnici pracuje, má vyjet s předstihem nebo jet po objíždce. My to děláme pro nás, pro Rohatec, nám to za to stojí. Od roku 2023 se totiž všichni dostaneme pohodlně a bezpečně z dědiny až na Kolonii. Děkujeme všem, co nám drželi palce, podařilo se to.

Jara Adamec, starosta

totiž pouhým okem vidět. Skoro v celé její trase vedou pod zemí hlavní dva přivaděče pitné vody do naší obce. Pro nás všechny. A tak dříve, než budeme stavět cyklostezku, je nutné provést výměnu těchto přivaděčů. Ani zde jsme nelenili a díky ochotě a vstřícnosti Vodovodů a kanalizací, a.s. a jejího vedení již probíhají přípravné práce této velké investiční akce, která sice rozkope trasu, ale pitnou vodu opravdu potřebujeme denně všichni. Díky výměně přivaděče bude cesta pro cyklostezku volná. Dokonce už i v Hodoníně plánují opravu úseku od vodárny ke hřbitovu, která se díky stromům stala spíše překážkovou dráhou. Když budeme všichni táhnout za jeden provaz a chtít pro Rohatec to nejlepší, tak se to také povede. Opravdu stačí chtít.

A photograph of a dirt path winding through a grassy field. The path is made of reddish-brown soil and leads towards a line of trees in the distance. The sky is clear and blue. The field is covered in green grass, and there are some trees and bushes on the right side of the path.

oklisy š. 3m, d. 711 m.

Mladí hasiči zaplnili Rohatec

Přelom května a června už po léta u nás patří soutěži hasičské mládeže. Po dvou letech, která zásadně ovlivnila pandemie covidu, se i sportovní aktivity konečně vrátily k normálu. V letošním roce jsme tak byli opět pořadatelem soutěží mladých hasičů. A byl to hasičský „supervíkend“. V sobotu 28. května se na atletické dráze školního hřiště a travnaté dráze v parku uskutečnila soutěž v běhu na 60 metrů a 100 metrů s překážkami jednotlivců. Na to navázala v neděli 29. května tradiční soutěž družstev v požárním útoku a štafetách. Střed obce tak po celý víkend zaplnili mladí hasiči z celého okresu i okolí.

Prosluněná květnová sobota se tedy nesla v duchu závodu jednotlivců. Tato hasičská disciplína získává stále více na oblibě a dává možnost vyniknout jednotlivým hasičským závodníkům z řad těch nejmenších i staršího dorostu. Na významu získává například ve sborech, kde není

dostatek závodníků pro složení celého družstva v dané kategorii. Trať je velmi podobná pro všechny věkové kategorie. Jejím základem je atletická dráha dlouhá šedesát metrů pro žáky a sto metrů pro dorost. Soutěžící startují v podstatě jako při atletice, jen navíc s proudnicí v ruce. Na dráze jsou pak přesně rozmístěny překážky, které musí závodník postupně zdolat. První z nich je bariéra. Pro žáky a dorostenky vysoká 70 centimetrů, pro nejstarší kategorii dorostu měří přesně dva metry. Po jejím přeskočení uchopí na dráze dvě smotané hasičské hadice. I s nimi musí překonat kladinu, jejíž plocha je široká jen osmnáct centimetrů. Za ní pak hadice za běhu spojí, připojí na rozdělovač a připojí k nim proudnici. S takto spojeným hadicovým vedením pak probíhá cílem. Tento závod jsme v Rohatci pořádali již po čtvrté a na startovní čáru se letos postavilo celkem 178 závodníků, z nich 104 žáků a 74 v ka-

tegoriích dorostu. Ti nejrychlejší zdolávají popsanou trať v časech kolem 16 sekund, naprostým standardem je tedy dnes již měření času elektronickou časomírou. Vždyť o vítězích často rozhodují jen setiny vteřiny. V letošním roce byl navíc rohatecký přebor nejen součástí velké ceny okresu, ale jeden ze tří nominačních závodů pro postup do krajského kola. Nejlépe se dařilo Janu Žůrkovi z Žeravic, Julii Demelové z Mistřína, Ondřeji Mezuliáníkovi z Blatnice a Anně Svorové z Ratíškovic, kteří získali zlato v kategoriích žáků. V kategoriích dorostu se velmi dařilo soutěžícím v dresech Mistřína. Mezi nejstaršími dorostenci však exceloval domácí Tomáš Hověžák a náskokem dvou desetin sekundy získal nejceněnější kov pro rohatecký sbor.

Poslední květnová neděle už patřila soutěži kolektivů. V Rohatci se uskutečnil již 15. ročník závodu „O pohár SDH Rohatec“, který je tradičně zapojen do okresní ligy mladých hasičů. Do startovní listiny se zapsalo celkem devatenáct družstev mladších žáků, osmnáct kolektivů starších žáků a dokonce dvě družstva přípravy se závodníky do 6 let. O celkovém výsledku v této soutěži rozhoduje součet pořadí ve dvou disciplínách, tradičním požárním útoku s vodou a štafetě na 4 x 60 metrů s překážkami. Požární útok je nejrozšířenější hasičskou disciplínou a v podstatě s identickými pravidly pro všechny věkové kategorie. Úkolem sedmičlenného družstva je vyběhnutí od startovní čáry, doběhnutí k základně, na níž musí spojit všechny připravené hadice k sobě. Našroubovat na soutěžní čerpadlo dvě savice a sací koš a ten ponořit do nádrže s vodou. Spojené hadicové vedení s rozdělovačem a ukončené proudnicemi pak roztáhnout směrem k terčům. Tlakem vody, který vytvoří čerpadlo nasátím

z nádrže, se postupně zaplní hadice. Cílem je pak sražení obou terčů, které se ukrývají za otvorem o průměru padesát milimetrů. Toto všechno zvládají i ti nejmenší v čase kolem dvaceti vteřin. V této disciplíně se nejlépe dařilo mladším žákům z Blatnice a starším žákům z Mistřína. Nejkrásnější podívaná ale byla na provedení požárního útoku v podání přípravků. Tady své umění předvedly děti od čtyř do šesti let reprezentující domácí tým a drobtina z Vracova.

Další disciplínou rohatecké soutěže mladých hasičů byla štafeta v běhu na 4 x 60 metrů. Jak už z názvu vyplývá, soutěží v ní čtyřčlenná družstva a štafetový kolík známý z atletiky mají nahrazen požární proudnicí. Překážky štafety jsou obdobné jako v závodech jednotlivců. Soutěžící na prvním úseku dráhy překonává kladinu, po předávce závodník na druhém úseku přeskakuje bariéru. Třetí soutěžící má ve svém úseku za úkol přenos ručního hasičského přístroje. Nejnáročnější je pak poslední úsek dráhy, tam závodník za běhu uchopí dvě hadice, ty vzájemně spojí, napojí je na rozdělovač a připojí k nim štafetový kolík v podobě požární proudnice. S takto napojeným vedením opět probíhá cílem. To vše se děje v atletickém duchu, jen s do-

plněním technických překážek požárního sportu. V této disciplíně si letos nejlépe vedli mladší žáci z Vacenovic a starší žáci z Ratíškovice, kteří zvítězili pěkným časem 43,04 sekundy. Velmi pěkného času v této disciplíně dosáhla i rohatecká příprava.

V celkovém hodnocení nedělní soutěže si cenné kovy odnášejí mladší žáci z Blatnice pod Sv. Antonínkem před druhými Vacenovicemi a třetím Vracovem. Mezi staršími žáky získává zlato družstvo Mistřína, stříbrné medaile odváží Vracov a třetí místo hasiči ze sousedních Ratíškovice. Rohatecké družstvo složené z úplných nováčků obsadilo sedmácté místo. Naše drobtina z přípravy byla v obou disciplínách lepší než ta vracovská a mohla se tak postavit na stupínky nejvyšší. Z výše popsaného vyplývá, že požární sport už dávno není o urostlých chlapech v montérkách, ale o špičkových sportovcích, které si

vychováváme od předškolního věku. Právě v tuto dobu se ve Slovinsku koná tradiční hasičská olympiáda, kde mezi sebou soupeří reprezentace států celého světa. Česká reprezentace složená z družstev jak dobrovolných, tak i profesionálních hasičů dosahuje vynikajících úspěchů a v celkovém měřítku jsme v tomto sportu úplnou špičkou. Třeba se na mezinárodní soutěž jednou dostane i některý člen stávající rohatecké přípravy...

Tomáš Letocha

Od našich přispěvatelů

V zdravém těle zdravý duch

V letošním roce vzpomínáme již 160. výročí vzniku naší nejvýznamnější tělocvičné jednoty SOKOL, která sehrála důležitou roli při národním sebeuvědomění v dobách monarchie. Významně přispěla ke vzniku První republiky a jejímu úspěšnému rozvoji v meziválečném období. Výraznou roli sehrála v boji proti fašistické okupaci, který se bohužel neobešel bez vězněných, ale i usmrčených, stejně jako v době po únoru 1948. Ani 40 let rudé totality nedokázalo myšlenky a ideály zakladatelů zcela zničit. Sokol žije i v současnosti, i když s menší členskou základnou, kterou si pamatujeme z dob nezapomenutelných Všesokolských sletů první republiky, či po roce 1945.

V Rohatci můžeme jen vzpomenout 111. výročí založení Sokola v roce 1911, což je ještě v dobách c. a k. blahé paměti. Kroniky se bohužel nedochovaly. Z dostupných okresních archiválií předkládám alespoň přehled vedení Sokola v období ČSR až do zastavení činnosti 13. 4. 1941: starostové – Antoš František, rolník čd. 35, Jan Antoš, berní správ-

ce 22, výboři: Jindřich Maděra, obuvník, Josef Piskatý, úředník st. drah, Jan Menšík, holič, Josef Blažíček, úředník st. drah, Jan Antoš, úředník Küfferle, Karla Cigánková, v domácnosti, Leopold Antoš, kapitán v.v., Josef Andrlé, disp. Küfferle, Josef Bíza, učitel, Štěpán Ondruš, dělník, František Svoboda, cukrář Küfferle, František Škromach, mistr krejčovský, Ing. Josef Salčák, úředník

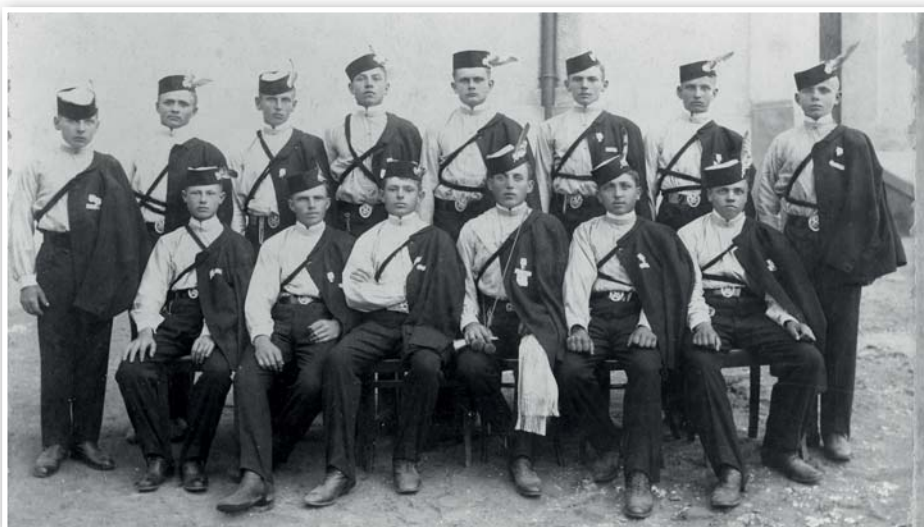
Küfferle, František Šafařík, dělník, Antonín Škromach, mistr stolařský, Jaroslav Matějka, obchodní příručí, František Zich, dělník, Josef Cigánek, dělník, Oldřich Mach, úředník Küfferle, Ing. Dr. František Palík, majitel chemické továrny, Jan Antoš ml. 279, Lid. Palíková, Antonín Svozílek, František a Tomáš Zahnaš, František Slezák, Jan Nejezchleba, Antonín Snášel, Marie Mašinová, úřednice

Küfferle, Oskar Buchta, úředník Küfferle, Jan Tomšej, Jan Novák, Karel Horák, Pavla Bučková, Růžena Antošová, studentka 22, Bohuš Ešbenberger 396, Marie Rybecká, v domácnosti 46, Vladimír Blažíček, student, Pavla Růčková, dělnice 285, Jaroslava Chvátalová, úřednice 444, František Solařík, dělník 331, Josef Strach, poštovní, Václav Hovězák, úředník čoko 211, František Piškula, dělník 306, František Bartošík 286, Marie Antošová, studentka 88, František Elšík, poštovní úředník 435, Miroslav Adamík, dělník 366, František Jurásek, učitel 387, Martin Norek, poštovní zřízenec 195, Jan Tomšej, stolařský pomocník 13, Emilie Brlková, v domácnosti 353, Marie Antošová, v domácnosti 471.

Od 12. 4. 1945 do zrušení v r. 1949: starosta - Josef Blažíček, výboři: Josef Bíza, řídící učitel, František Vrána, obchodník, Jan Tomšej, stolař, Emilie Cigánková, úřednice, Josef Krakovský, zámečnický, Jan Novák, rolník, Rudolf Antoš, zámečnický, František Kubát, dělník, František Škromach, krejčí, Bohuš Ešbenberger, úředník, Vilém Maděra, obuvník, Marie Chovančíková, v domácnosti, Jan Bureš, dělník, Josef Tomšej, poštovní zřízenec, Josef Bureš, dělník, Marie Košťurková, úřednice, Věra Machálková, úřednice, Anna Netíková, v domácnosti, Jan Novák, dělník 332, Marie Cigánková, úřednice 353, Marie Adamíková, v domácnosti 366, František Rybecký, stolařský pomocník, Josef Mlýnek, dělník 471, Miroslav Adamík, autodopravce 366, Josef Tomšej, listonoš 61, Karel Horák, malíř, Ludmila Palíková, v domácnosti, Jan Antoš, úředník čoko, Josef Strach, poštovní, František Henčl, obchodník, Marie Zbořilová, v domácnosti, Jan Novák, dělník 64, Miroslava Antošová, 199, Josef Mlýnek, dělník 391, Tomáš Zahnaš, skladník 233, Marie Blažková, v domácnosti 199, Rudolf Zbořil, obchodník, Julie Zbořilová, v domácnosti.

O činnosti Tělocvičné jednoty Sokol v Rohatci jsem se svého času dovídal ze vzpomínek pamětníků. Paní Miloslava Mojžíšková, pan František Tomala a v neposlední řadě paní Anna Slezáková (Ante). Vzácná shoda názorů i při věkových rozdílech. Nadšení pro ideály, obětavost, skromnost,

poctivost. Pravidelná cvičení probíhala ve vlastní sokolovně, postavené v r. 1926. Mimo prostných cvičili i na nářadí. Hrazda, kruhy, bradla, kůň, žíněnka či můstek již tehdy patřily k vybavení tělocvičny. Samotná sokolovna nepatřila zdaleka k jednoúčelovému zařízení. Kinosál s pravidelným promítáním filmů, kdy často židle k sezení nestačily. Odvážnější brali i „atraktivní“ posezení na hrazdě či bradlech. Jevišťe využívali i sokolští divadelní ochotníci ke svým premiérám před početným obecnstvem. Posloužila i jako sál pro taneční zábavy, včetně plesů i hodů. K vyžitosti přispíval i školní tělocvik. Teprve díky nové školní budově mohla sokolovna odejít na zasloužený odpočinek. Pravidelná veřejná cvičení za účasti Sokolů z Dubňan, Hodonína či Skalice probíhala v krásném přírodním prostředí sokolského cvičiště v Cihelnách. Na oplátku pak jezdili rohatečtí do zmíněných TJ. Aktivitami v oblasti kultury pak naplňovali heslo „v zdravém těle, zdravý duch“ a současně řešili financování tělocvičných činností.

Dnes už těžko posoudit důsledky nedobrovolného ukončení činnosti Sokola v r. 1949. Přirozený vývoj by byl určitě přínosnější než tzv. „revoluční“ zvraty. Možná by i podíl aktivních cvičenců v celé, ale především mladší populaci výrazně vzrostl. Prý už je i nedostatek lékařů, především dětských. Prý naopak přibývá obezity. Tak možná – ne tak všude. Znáám jednu paní, která ještě v raném dět-

ství stihla v místním Sokole kategorii žaček. Cvičení ji drží doposud, i když dávno není kategorie dorostenek. A co víc, k aktivnímu cvičení tělesné schránky vede docela pěkný počet svých dobrovolných a pohybových cvičenek. Chtělo by to ještě ze současných cvičenek vyšlechtit nové cvičitelky a jim pro změnu přihrát nové cvičící z kategorie mladší i starší žačky, dorostenky a juniorky. Nebudu čtenáře déle napínat. Nenechám ani hádat s možností třikrát. Paní Ante. Sportovní geny po babičce má i vnučka Barbora, která hraje házenou v barvách prvoligového HK Hodonín. Navíc v brance, takže může plně využívat brankářské geny dědy Borina.

A když už jsme u toho vzpomínání – nemohli jsme nevzpomenout mužský cvičitelský odkaz pana Jana Tomšeje, který ve výboru Sokola začal 26. 1. 1941 a bohužel díky zákazu i skončil 13. 4. 1941. Hned 12. 4. 1945 v obnoveném Sokole zaujímá funkci náčelníka a ve výboru pracuje až do ukončení činnosti. I v pozdějších letech se věnoval své cvičitelské zálibě. Snažil se vybírat mezi mladými své budoucí nástupce. Měl to o poznání těžší oproti paní Ante. Prostě chlapi jsou chlapi a děvčata jsou děvčata. Oběma patří dík za vše co pro Sokol a naše spoluobčany vykonali. Úctu a uznání si zaslouží všichni jmenovaní, kteří byli ve vedení Sokola v době pana Tomšeje, i dlouhé roky před ním.

Vlastimil Hlaváč

Stojí hruška v poli, ptáček na ní zpívá...

Tak začíná jedna krásná píseň, a o takové jedné hrušce v poli bych vám, čtenářům Rohatecké obce, ráda něco málo napsala. Okolí Rohatce, zvláště pak pole, kde dříve hospodařili Rohatčané, mělo a má názvy, jakými jsou například Honce, Padělky, Krátké, Dlouhé a Prostřední čtvrtě, Panská šířavina, Hostěšina apod. Tato pojmenování jsou zaznamenána i v současných mapách a mezi lidmi se používají dodnes. Asi všechna měla nějaký svůj historický původ, na který si dnes již málokdo pamatuje. Ale k jednomu takovému místopisnému názvu se váže dokonce pověst, která měla pravděpodobně reálný základ. Touto oblastí je část polí mezi Dúbravou a silnicí ve směru na Pánov. V mapách je nazvaná U hrušky. Pamětníci tvrdí, že ještě někdy v období sedmdesátých let minulého století zde opravdu uprostřed polí stávala, jako jediný strom ve velkém lánu, velká košatá hruška, která, ač měla vykotlaný kmen, tak přesto každým rokem rodila hrušky takzvané hniličky. Postupem času musela být pokácena pravděpodobně při výstavbě Agropodniku (dnešní Slovácký statek). Přestože tato oblast patří do katastru Hodonína, tak okolí hrušky vlastnili rohatečtí občané a ti svá políčka obdělávali a starali se o ně. Teď k té pověsti. Mně ji převyprávěla paní Marie Staňková, která, tak jako ostatní tehdejší děti, se u ní hrávala. Bývalo to tak, že v období první republiky nebyly ještě žádné školky a pokud děti nechodily do školy, tak aby nezůstávaly samy doma, chodily s rodiči na pole. O pověsti, která se k hrušce vázala, se dověděla od své maminky. Ta jí vyprávěla, že za války zběhl nějaký voják a ten se ukrýval v této hrušce. Vykotlal ji a v tom objemném kmeni se ukrýval. Dokonce si v dutině stromu údajně rozdělával ohýnek a tím se asi stalo, že kůra stromu byla téměř do černa zbarvená. Pro hrající si děti měla kouzlo tajemnosti a trochu jim naháněla strach, ale přesto jim zvědavost nedala a strach jim nezabránil, aby si alespoň na okamžik do té dutiny nevlezly. Maminka paní Staňkové se ale nikdy nedověděla, jak to s tím vojákem dopadlo. V poválečných letech v období první republiky v dětství paní Staňkové se k tomuto místu pořádala procesí s knězem. Žehnávalo se zde nastavající úrodě. Šlo se pěšky z dědiny a cestou se procesí zastavovalo u křížku v remízku při cestě k hrušce (paní Staňková si už nevzpomíná, z jakého důvodu zde byl postaven), a u něj se také modlilo a prosilo o dobrou úrodu. Bylo velkou, téměř

nepochopitelnou záhadou, že hruška celá dlouhá léta rodila hrušky hniličky, ač kmen byl dutý a tudíž by se dalo předpokládat, že strom uschne. Jedním z možných důvodů bylo snad to, že kolem ní byl mokřad. Jak vzpomíná paní Staňková, tak na mokřadu rostlo rákosí s klásky (jako děti jim říkaly „cigáry“, protože svou barvou a tvarem jim připomínaly doutníky), se kterými si také hrávaly, zapalovaly je a kouřem odháněly komáry, kterých i v té době byla hojnost. Ale když se rodiče nedívali, tak si hlavně kluci hráli na to, že mají opravdové doutníky a zkoušeli je kouřit, no někdy to i špatně skončilo.

Výsadba nové hrušky a vznik nové tradice

Stalo se to tak, že před pár lety měl pan Ing. Fencel nápad zasadit v této oblasti hrušku novou, aby se obnovila tradice, respektive aby název místa měl opět reálný podklad. Ing. Fencel oslovil Milana Matěje, rohateckého rodáka a požádal ho o pomoc při realizaci tohoto nápadu. Milan povolal na pomoc Viktora Staňka, dali hlavy dohromady, oba se shodli na tom, že by chtěli dodržet a zachovat, aby se v těchto místech vysázela hruška hnilička, stará to odrůda (novou hrušku nebylo možné zasadit na přesně stejném místě, ale je jen kousek od té původní). A proto oslovili Broňka Homolu, který má v sadu ještě tuto vzácnost a byl ochotný darovat odkopek. No a potom už to šlo ráz na ráz. Spolu hrušku zasadili a dodnes se společně o ni starají. Viktor stříhá, ostatní příležitostně zalévají. A aby místo, kde je nová hruška vysázená bylo zajímavé, upravené, chráněné a aby také kolemjdoucí věděli, proč se oblast nazývá U hrušky, tak se Milan postaral o její ohrazení a vložení kamene, na kterém je vytesán datum výsadby a jména těch, kdo se o výsadbu zasloužili. Zbloudilí poutníci také ocení vytesání směrovek světových stran, kdyby náhodou ztratili směr. Ale to by nebyli kluci (ale samozřejmě i děvčata) „odškoláci“, aby zůstalo jen u opečovávání stromku. A tak vznikla nová tradice – každý rok pořádají předsilvestrovský pochod k této hrušce a symbolicky si u ní připijí hruškovici – samozřejmě z hrušek „hniliček“. Budete-li mít chuť na krásnou procházku třeba kolem Olšiček a Dúbravy směrem ke Slováckému statku, tak se určitě u této hrušky zastavte – hruškovice není podmínkou.

Velký dík patří panu Ing. Fenclovi za nápad a „klukům“ za to, že hrušku zasa-

li, že ji opečovávají, aby dobře prospívala a stala se po letech symbolem místa, které bylo pojmenováno podle její předchůdkyně. Ať mladá hruška doroste takových rozměrů, jakých byla ta prastará, a přála bych jí i nám, aby se v ní už nemusel žádný voják ve válce schovávat.

Z vyprávění paní Staňkové a Viktora Staňka napsala Anna Homolová.

Rovná stovka na dohled

Vzdor mnohým problémům patří kopaná stále k nejrozšířenějším sportům. Nedávno jsme vzpomínali devadesátých narozenin kopané v Rohatci. O její historii se mnohé dovídáme z klubových brožurek vydaných u příležitosti 50., 60., 70. a 90. narozenin. Poslední z nich, která navíc obsahuje značný počet historických i novějších fotografií, je ještě v menším množství k dispozici při mistrovských utkáních na pokladně.

Omezím se proto jen na připomenutí některých skutečností. Mezi otce zakladatele patří Jan a František Škromachovi, Jaroslav a Josef Švehlíkovi, František Jurásek, Jaroslav Matějka, Eduard Kubát, František Rybecký (Bařina), Josef Menšík, Emil Maděra, Josef Studeník, Josef Antoš (Brácha). Prvním předsedou byl zvolen Josef Jüstel. Po něm J. Zahnaš. Bohužel, ani oddíl kopané se nepodařilo kroniky dochovat. Už z novější historie víme, že v letech 1972-1979 to byl František Zlámálík st., 1980 František Vybíral, 1981-1983 Ing. Emil Rosol, 1984 Václav Hovězák, 1985-1992 Jan Chromek, 1993-1995 Ing. Jaroslav Vízdal, 1996-2001 František Antoš ml. (Antola), 2002-2014 Rostislav Tomšej (zatím nejdéle sloužící), 2015-dosud Lukáš Hřebáčka. Uváděním jmen členů výboru, trenérů, natož hráčů, bychom naplnili celé dnešní číslo Rohatecké obce. Dovolím si proto připomenout jen období zlomu k lepšímu.

A mužstvo 1990 postup z III. tř. do okresního přeboru – O. Domanský, J. Slezák, P. Vacenovský, C. Blahůšek, J. Pelikán, R. Lábadí, J. Běloch, J. Krša, P. Hlaváč, V. Rezek, P. Štica, R. Sloboda, M. Blahůšek, S. Strnad, B. Homola, Z. Polach, Z. Šubín pod vedením P. Matěje, V. Hovězák. V roce 1991 postup z OP do krajské I.B – M. Blahůšek, O. Domanský, R. Tomšej, J. Krša, J. Pelikán, V. Rezek, P. Štica, R. Sloboda, P. Vacenovský, P. Doležal, Z. Polach, C. Blahůšek, M. Lamač, S. Strnad, B. Homola, P. Hlaváč, za vedení F. Zlámálík, Pavel Slezák. Do třetice v roce 1993 postup z I.B do I.A – M. Kašík, R. Tomšej, O. Domanský, M. Dymáček, J. Pelikán, J. Mlčoch, J. Krša, V. Šrůtka, P. Štica, R. Sloboda, L. Uřičář, P. Doležal, P. Vacenovský, Z. Šubín, M. Lamač, J. Novák, M. Antoš s vedením F. Zlámálík, M. Gloz, F. Antoš (Antola).

I při jednoduchém počítání budeme v nastávající sezoně 2022/3 účastníky krajské soutěže nepřetržitě 31 let, z toho 29 v I.A třídě. Víc jak potěšující a dokazující, že vynaložené úsilí bezpočtu hráčů, realizačních týmů, předsedů s výbory nebylo marné a zaslouží si víc uznání a samozřejmě i poděkování. Bez potřebného zázemí jako je hrací plocha, kabiny, se fotbal hrát nedá. I jejich historie stojí za zmínku. První hrací plocha Trávníky je spojena s významnou pomocí tehdejšího starosty obce i Sokola, pana Františka Antoše z č. 35. Škvárové zbudované již v současném areálu by klidně sneslo pojmenování Josefa Antoše – Puka. Nedovedeme si ani představit náhradní travnatou plochu pod hlavním

hřištěm bez Pavla Matěje. A můžeme pokračovat zatravněním současné hlavní hrací plochy a dalších souvisejících stavebních úprav areálu. Bez Ing. Vladimíra Elšíka, tč. starosty obce Rohatec? Asi těžko. V současnosti modernizace zázemí včetně další hrací plochy těsně před dokončením. A opět správný starosta obce Rohatec, tentokrát Ing. Jarmil Adamec, Ph.D. Jen tak na okraj – jeho vyslovené přání k 90. výročí Slavoje – je dnes r e a l i t a!

Na závěr poděkování všem, kteří naše sportování podporují, či v minulosti pomáhali. Bez toho všeho by naše výsledky nebyly takové, jaké jsou. Díky.

Vlastimil Hlaváč

Sport

Nové kabiny a umělý povrch

Jak už to bývá, když se opravuje starý dům nebo přistavuje, obvykle přijdou nemilá překvapení. I my jsme bojovali skoro tři čtvrtě roku s přístavbou kabin. Vždyť ty původní jsou staré skoro 70 let. Určitě se najdou takoví, kteří se budou podívat nad novou částí budovy, proč je tam dřevěné obložení, proč to a proč tamto. Přátelé, každý nový dům v obci přeci nebude mít bílošedou fasádu, černou střechu a šedá okna jen proto, že je to prostě teď moderní. Veřejné budovy mají svá specifika a autor projektu do stavby vždy promítne své myšlenky a vize. Proto je nová část kabin prostě jiná, protože odděluje staré od nového, a mnoho dalšího. Víme, že na každé stavbě máme 15 projektantů z lidu, experty na architekturu, bezpečnostní techniky. Jsme zvyklí. Dílo je dokončeno, podařilo se na něj sehnat 9 milionů korun dotaci, což je na vesnický fotbal malý zázrak. Teď už bude na Slavoji, aby se všechny věkové kategorie chovaly k budově tak, aby jim dlouho vydržela a mohli jsme být na ni pyšní, když k nám přijdou hostující týmy. Součástí objektu jsou i nové veřejné toalety, které v areálu zcela chyběly. Vše budeme využívat při kulturních akcích, které obec pravidelně v areálu bude pořádát. Hřiště s umělou trávou 4. generace, což je nejmodernější umělý povrch, který v podstatě už vypadá jako koberec, by mělo vyplnit prostor pro tréninky v zimě, i turnaje těch nejmenších. Samozřejmě sem mohou přijít si dospělí i děti zakopat (když tam zrovna nebude nikdo trénovat), když se budou chovat slušně, nebudou ničit náš majetek, odpadky dávat kam patří, co si kdo přinese, to si i odnese. V areálu budete moci vidět i nové sítě, které zefektivní tréninkové procesy, aby při minelách nemuseli kluci chodit na louky. Také se věnujeme zpevnění svahu mezi spodním a horním hřištěm tak, aby se na spodním hřišti mohla odehrávat utkání za komfortního zázemí diváků. Budujeme areál, kam budeme rádi chodit jak na sportovní, tak i na kulturní akce. Nejlepší příležitost vše nové si prohlédnout budete mít již na letošní hody, kdy v sobotu 20. srpna proběhne „hodové“ mistrovské utkání Slavoj Rohatec s Tatranem Kohoutovice. Určitě vám umožníme prohlédnout si i nové zázemí, vybavení, kde každá kabina má svoje sprchy a toaletu, i umělý povrch. Srdečně vás zveme a těšíme se na vaši návštěvu. Vždyť hned o dalším víkendů na konci prázdnin bude v areálu náš velký koncert k ukončení prázdnin.

Jara Adamec

Informace ze Slavoj

Letošní ročník fotbalových soutěží byl po dvou letech, která ovlivnil covid, konečně dohrán kompletně. Všechna naše mužstva tak absolvovala plnou porci mistrovských utkání ve svých soutěžích. Celá jarní část byla ovlivněna rekonstrukcí a přístavbou stávající budovy kabin, takže jsme fungovali pouze ve dvou místnostech ve ztížených podmínkách. Všechny týmy se s tím však vypořádaly velmi dobře, včetně hostujících mužstev. Tímto jim děkujeme a už se nemůžeme dočkat nových interiérů.

A teď o jednotlivých mužstvech. Mužům se jarní část vyvedla na výbornou, získali 27 z celkových 41 bodů a v jarní tabulce obsadili dělené druhé místo za suverénní první Lednici. Projevila se práce trenéra Viktora Linharta s asistentem Petrem Semotánem. I hráči podávali zlepšené výkony a výsledky se dostavili. Do nové sezony se příliš změnit neplánuje, do nižší soutěže do Šardic za lepšími finančními podmínkami odešel pouze David Šimánek. Do přípravy se zapojili mladí hráči z dorostu, dále kluci, kteří na

jaře z osobních důvodů nebyli k dispozici. A v jednání jsou ještě dva zkušení hráči. Trenérské duo se nemění, příprava začala 12. července a první mistrovské utkání je plánováno na 12. srpna.

U dorostu je situace o poznání horší, kluci na jaře získali pouze 3 body a v konečné tabulce obsadili 12. místo. Do nové sezony by se měli zapojit noví kluci ze žáků a v jednání jsou i dva hráči z Břeclavi. Dále se pracuje na posílení trenérského týmu k současným trenérům Mírkovi Jústelovi a Eriku Chalupovi.

U žáků dojde v novém soutěžním ročníku k jedné zásadní změně, nově budeme mít i mužstvo mladších žáků. Starším žákům se jarní část povedla, prezentovali se nejen lepšími výsledky, ale hlavně zlepšenými výkony pod vedením Pavla Račáka a Petra Bayera. Obě mužstva přípravek se taktéž na jaře zlepšila, starší přípravek dokonce svou skupinu vyhrála a opanovala i závěrečný turnaj. Tyto dva týmy měli na povel trenéři Petr Procházka, Jirka Vavrda, Zbyněk Zima, Michal Hýža a Lukáš Vyslužil.

Všechna naše mužstva se již na nové prostory těší a věříme, že i hosté se u nás budou cítit komfortně.

Lukáš Hřebáčka

V SOBOTU 13. 8. 2022 SE KONÁ TRADIČNÍ

HODOVÝ TURNAJ

V MALÉ KOPANÉ ULIC

Kde: na hřišti TJ Slavoj
v Cihelnách!!!

Prezentace mužstev v 8.00 hod.
zahájení v 8.30 hod.

OBČERSTVENÍ ZAJIŠTĚNO
ZVOM POŘADATELÉ

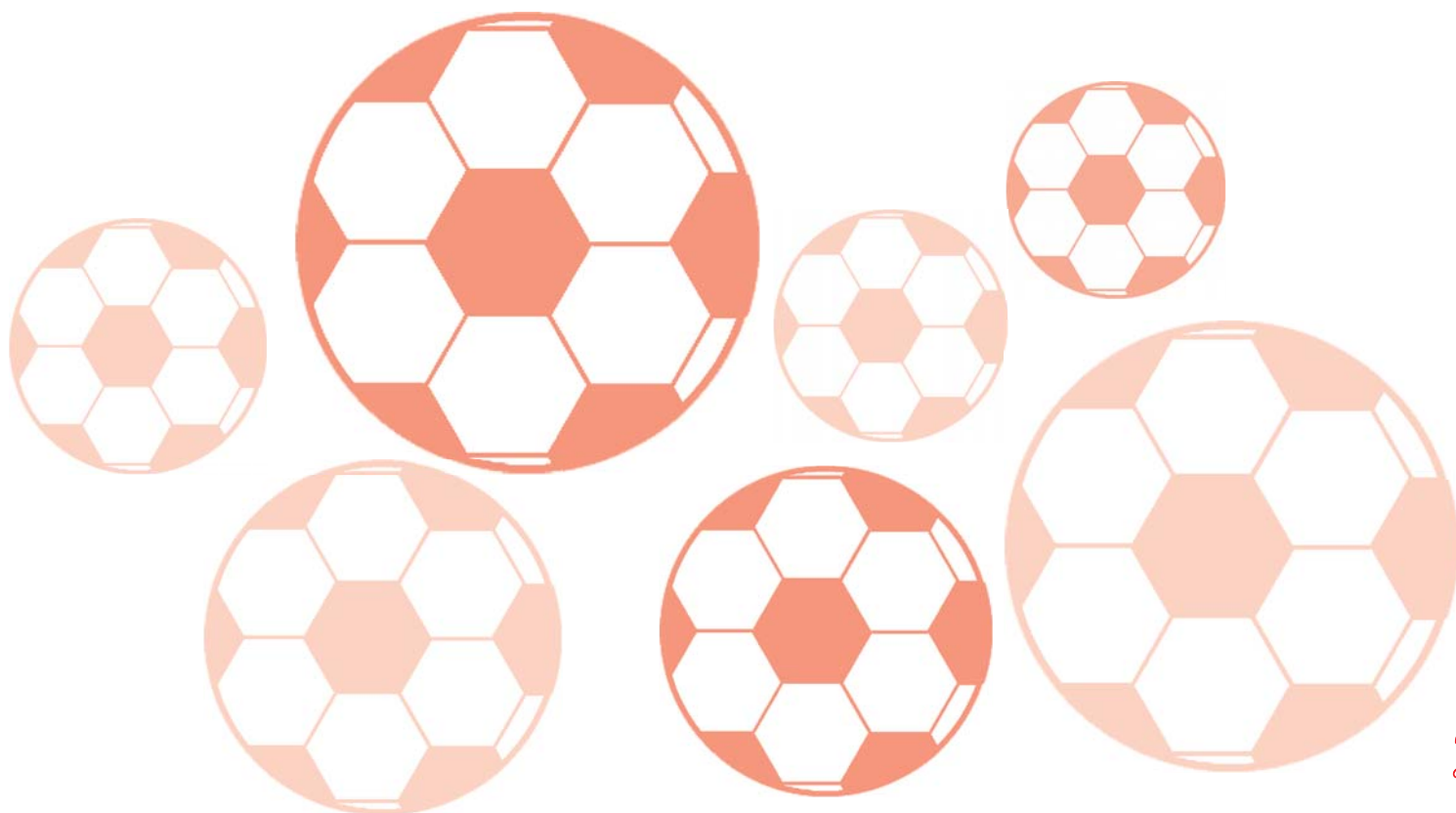

ROZPIS ZÁPASŮ SLAVOJE - PODZIM 2022

Datum a čas	Den	Kolo	Domáci	Hosté	Hřiště	Soutěž
06.08.2022 17:30	sobota	1	Kyjov 1919	Slavoj Rohatec	Kyjov	pohár muži
12.08.2022 18:00	pátek	2	FK Valtice	Slavoj Rohatec	Valtice	I.A třída muži
20.08.2022 14:45	sobota	3	Slavoj Rohatec	Bzenec/Vracov	Rohatec	I.třída dorost
20.08.2022 17:00	sobota	3	Slavoj Rohatec	Kohoutovice	Rohatec	I.A třída muži
28.08.2022 10:00	neděle	1	Slavoj Rohatec	Uhřice	Uhřice	st. příprava
28.08.2022 10:00	neděle	1	Slavoj Rohatec	Bzenec/Vracov	Rohatec	ml. příprava
28.08.2022 10:30	neděle	4	V. Pavlovice	Slavoj Rohatec	V. Pavlovice	I.A třída muži
28.08.2022 14:00	neděle	4	Lednice	Slavoj Rohatec	Lednice	I.třída dorost
03.09.2022 10:00	sobota	5	Velká n. Vel.	Slavoj Rohatec	Velká n. Vel.	st. žáci
03.09.2022 11:45	sobota	5	Velká n. Vel.	Slavoj Rohatec	Velká n. Vel.	ml. žáci
04.09.2022 10:00	neděle	2	Prušánky	Slavoj Rohatec	Prušánky	ml. příprava
04.09.2022 10:00	neděle	2	Lovčice	Slavoj Rohatec	Lovčice	st. příprava
04.09.2022 14:15	neděle	5	Slavoj Rohatec	Hroznová Lhota/Lipov	Rohatec	I.třída dorost
04.09.2022 16:30	neděle	5	Slavoj Rohatec	Hr. Lhota	Rohatec	I.A třída muži
10.09.2022 13:00	sobota	6	Slavoj Rohatec	Kyjov B	Rohatec	ml. žáci
10.09.2022 13:30	sobota	6	RAFK Rajhrad	Slavoj Rohatec	Rajhrad	I.A třída muži
10.09.2022 14:40	sobota	6	FKM Podluží	Slavoj Rohatec	Kostice	I.třída dorost
10.09.2022 15:00	sobota	6	Slavoj Rohatec	Dubňany/Mutěnice	Rohatec	st. žáci
11.09.2022 10:00	neděle	3	Slavoj Rohatec	Kostelec	Rohatec	st. příprava
11.09.2022 10:00	neděle	3	Slavoj Rohatec	Kněždub	Rohatec	ml. příprava
17.09.2022 13:30	sobota	4	Milotice	Slavoj Rohatec	Milotice	st. příprava
18.09.2022 10:00	neděle	4	Petrov	Slavoj Rohatec	Petrov	ml. příprava
18.09.2022 10:00	neděle	7	KEN Veselí	Slavoj Rohatec	Zarazice	ml. žáci
18.09.2022 13:45	neděle	7	Slavoj Rohatec	Dubňany/Mutěnice	Rohatec	I.třída dorost
18.09.2022 15:00	neděle	7	Prušánky	Slavoj Rohatec	Prušánky	st. žáci
18.09.2022 16:00	neděle	7	Slavoj Rohatec	Dubňany	Rohatec	I.A třída muži
24.09.2022 10:00	sobota	8	Milotice	Slavoj Rohatec	Milotice	st. žáci
24.09.2022 16:00	sobota	8	Hovorany/Čej.	Slavoj Rohatec	Hovorany	I.třída dorost
25.09.2022 10:00	neděle	5	Slavoj Rohatec	Lužice/Mikulčice	Rohatec	st. příprava
25.09.2022 10:00	neděle	5	Slavoj Rohatec	Lužice/Mikulčice	Rohatec	ml. příprava
25.09.2022 13:45	neděle	8	Vnorovy	Slavoj Rohatec	Vnorovy	ml. žáci
25.09.2022 16:00	neděle	8	Vnorovy	Slavoj Rohatec	Vnorovy	I.A třída muži
28.09.2022 10:00	čtvrtek	12	Slavoj Rohatec	Dambořice	Rohatec	ml. příprava
01.10.2022 13:00	sobota	9	Slavoj Rohatec	Hr. Lhota	Rohatec	ml. žáci
01.10.2022 15:00	sobota	9	Slavoj Rohatec	Žarošice/Násedlovice	Rohatec	st. žáci
02.10.2022 13:15	neděle	9	Slavoj Rohatec	Mikulov	Rohatec	I.třída dorost
02.10.2022 15:00	neděle	6	Těmice	Slavoj Rohatec	Těmice	ml. příprava
02.10.2022 15:30	neděle	9	Slavoj Rohatec	Pohořelice	Rohatec	I.A třída muži
02.10.2022 16:15	neděle	6	Těmice	Slavoj Rohatec	Těmice	st. příprava
09.10.2022 09:00	neděle	1	FK Hodonín C	Slavoj Rohatec	Hodonín	st. žáci
09.10.2022 10:00	neděle	1	Ježov/Žádovice	Slavoj Rohatec	Ježov	ml. žáci

09.10.2022 10:00	neděle	7	Slavoj Rohatec	Čejko./Šardice	Rohatec	st. příprava
09.10.2022 10:00	neděle	7	Slavoj Rohatec	Čejko./Šardice	Rohatec	ml. příprava
09.10.2022 14:00	neděle	10	Velká n. Vel.	Slavoj Rohatec	Velká	I.třída dorost
09.10.2022 15:30	neděle	10	FK Milotice	Slavoj Rohatec	Milotice	I.A třída muži
15.10.2022 12:45	sobota	11	Slavoj Rohatec	Dambořice	Rohatec	I.třída dorost
15.10.2022 15:00	sobota	11	Slavoj Rohatec	Nikolčice	Rohatec	I.A třída muži
16.10.2022 09:00	neděle	3	Strážnice/Veselí	Slavoj Rohatec	Strážnice	st. žáci
16.10.2022 10:00	neděle	8	Uhřice	Slavoj Rohatec	Uhřice	st. příprava
16.10.2022 10:00	neděle	8	Uhřice	Slavoj Rohatec	Uhřice	ml. příprava
16.10.2022 11:00	neděle	3	Strážnice/Veselí	Slavoj Rohatec	Strážnice	ml. žáci
22.10.2022 13:00	sobota	2	Slavoj Rohatec	Lipov	Rohatec	ml. žáci
22.10.2022 15:00	sobota	2	Slavoj Rohatec	Lipov	Rohatec	st. žáci
22.10.2022 15:00	sobota	12	Veselí n. Mor.	Slavoj Rohatec	Veselí n.Mor.	I.A třída muži
23.10.2022 10:00	neděle	9	Slavoj Rohatec	Lovčice	Rohatec	st. příprava
23.10.2022 10:00	neděle	9	Slavoj Rohatec	Strážnice/Sudoměřice	Rohatec	ml. příprava
23.10.2022 12:15	neděle	12	Kobylí/Bořetice	Slavoj Rohatec	Kobylí	I.třída dorost
28.10.2022 10:30	pátek	13	Blatnice	Slavoj Rohatec	Blatnice	ml. příprava
29.10.2022 12:30	sobota	4	Slavoj Rohatec	Kostelec	Rohatec	ml. žáci
29.10.2022 14:30	sobota	4	Slavoj Rohatec	St. Poddvorov	Rohatec	st. žáci
30.10.2022 10:00	neděle	10	Kostelec	Slavoj Rohatec	Kostelec	st. příprava
30.10.2022 10:00	neděle	10	Slavoj Rohatec	Mutěnice	Rohatec	ml. příprava
30.10.2022 11:45	neděle	13	Slavoj Rohatec	St. Poddvorov	Rohatec	I.třída dorost
30.10.2022 14:00	neděle	13	Slavoj Rohatec	Vojkovice	Rohatec	I.A třída muži
05.11.2022 11:45	sobota	1	Slavoj Rohatec	Krumvíř	Rohatec	I.třída dorost
05.11.2022 14:00	sobota	1	Slavoj Rohatec	MFK Vyškov „B“	Rohatec	I.A třída muži
06.11.2022 10:00	neděle	11	Slavoj Rohatec	Milotice	Rohatec	st. příprava
06.11.2022 11:00	neděle	11	Vacenovice	Slavoj Rohatec	Vacenovice	ml. příprava

Přehlídka

mužských a ženských sborů

14. ročník

Za Rohatcem, za dědinú

sobota 10. září 2022 v 15.00 hodin

Letní kino Rohatec, při nepřízní počasí v KD

Vstupné 100 Kč

MS Josefov, ŽS Děvčice z Vonice Zlín, MS Záhoráci,
ŽS Charvatská Nová Ves, MS Šardice, MS Rohatčané

V průběhu přehlídky budou vyhlášeni vítězové soutěže místní ZO ČZS o

"Nejkrásněji upravený balkon, okno a předzahrádka"

Ochutnávka vín z Rohatce a okolí zdarma

Výkup elektrošrotu
a barevných kovů, prodej
obilovin, krmiv a
chovatelských potřeb

Tomšejovi

Obec Rohatec vás zve na výstavu

Energetických obrazů

své rodačky MgA. Sandry Polákové

Zahájení výstavy s prožitkovým programem proběhne
v sobotu 13. 8. 2022 ve 14 hodin v Obecním muzeu Rohatec.

Otevírací doba:

14. 8.	14–17 hod.
21. 8. a 22. 8.	14–18 hod.
3. 9., 4. 9., 10. 9. a 11. 9.	14–17 hod.

www.sandrapolakova.cz

NOVĚ OTEVŘENÁ

Pěstitelská pálenice Sudoměřice

nejmodernější technologie
s vaporizační komorou

696 66 Sudoměřice 544

tel.: 775 282 932

email: info@palenicebuckovi.cz

www.palenicebuckovi.cz

ZO ČZS Rohatec, ve spolupráci s OÚ Rohatec vyhlašují soutěž

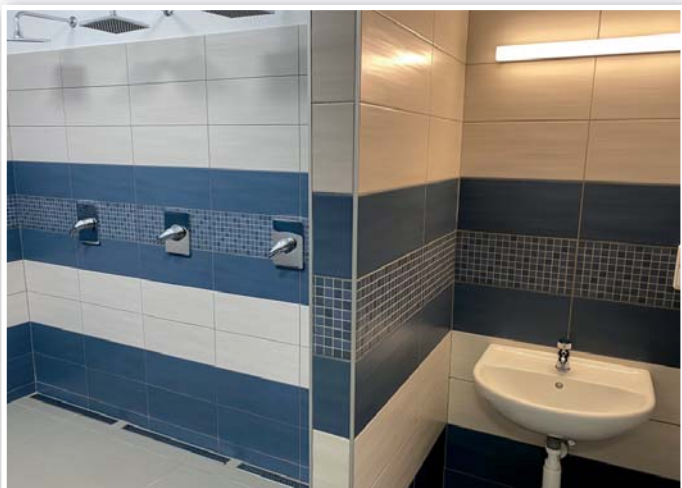
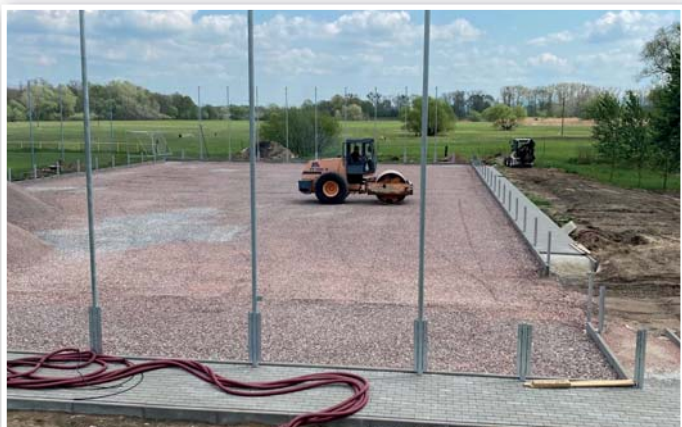
**„Nejkrásněji upravený balkon,
okno a předzahrádka v obci Rohatec“**

1. června – 31. srpna 2022

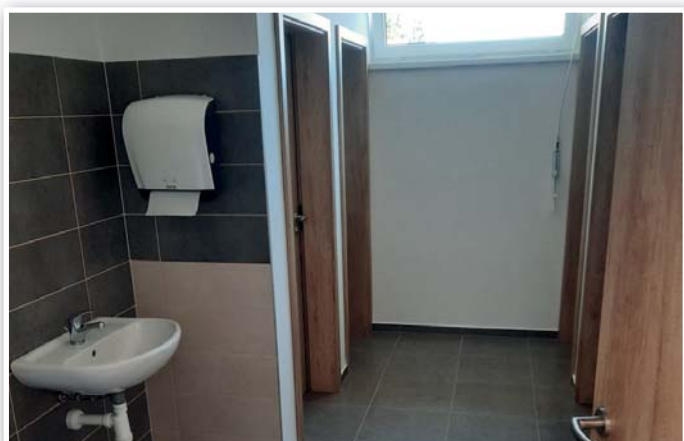
Vyhlášení výsledků soutěže s předáním cen
se uskuteční **10. září 2022**
na „Přehlídce mužských sborů“.

Rekonstrukce sportovního areálu

Nové veřejné toalety a zázemí pro obecní techniku

TÉMA PŘÍŠTÍHO ČÍSLA - ROHATECKÉ HOSPODY A PŘÍBĚHY

Rohatecká obec – periodický tisk územního samosprávného celku. Vydává Obec Rohatec, IČ:00488526, řídí redakční rada při OÚ Rohatec, tel.: 518 359 230, webové stránky: www.rohatec.cz, e-mail: info@rohatec.cz.

Šéfredaktor Stanislav Zela, jazyková korektura Lenka Hostýnková, členové Ing. Jarmil Adamec, Ph.D., Zdeněk Bíza, Luděk Durďák, Vlastimil Hlaváč, Anna Homolová, Božena Vlácilová.

Otištěné názory a stanoviska nemusejí vždy odrážet názor redakce.

Redakce si vyhrazuje právo upravovat a zkracovat příspěvky, aniž by byl změněn jejich smysl.

Vychází šestkrát ročně nákladem 1400 kusů. Zaregistrováno Ministerstvem kultury ČR: MK ČR E 12419.

Uzávěrka je vždy k poslednímu dni lichého měsíce.

Grafická úprava a tisk: Tiskárna Brázda, www.TiskarnaBrazda.cz

www.rohatec.cz

OBEC ROHATEC A ROHATECKÁ CHASA VÁS SRDEČNĚ ZVOU NA

BARTOLOMĚJSKÉ HODY 21.8.2022

12.8.2022 — PÁTEK od 19:00

PŘEDHODOVÁ ZÁBAVA U CIMBÁLU

Hospoda U Pagáča, CM Dukát / 80 Kč

26.8.2022 — PÁTEK od 20:00

HODKY / Kulturní dům Rohatec,
Slovácká kapela Romana Horňáčka,
šátečková zábava / 100 Kč

HODOVÁ NEDĚLE

- 10:00 Mše svatá
- 13:30 Zahájení krojovaného průvodu od Pagáča
- 14:00 Chasa u stárka Romana Pechy v ulici Hodonínská
- 14:30 Chasa u stárky Markéty Tomanové v ulici Přívoz
- 15:00 Žádání pana starosty o povolení hodů u obecního úřadu
- 15:30 Průvod pod zelené
- 16:00 Odpolední zábava pod zeleným, vystoupí Mužáci z Rohatce
- 21:00 Večerní zábava pod zeleným, hraje DH Lácaranka / 100 Kč

V nepřízní počasí se bude zábava konat v KD Rohatec.